
Б И Л Т Е Н
СЛУЖБЕНА ОБЈАШЊЕЊА И СТРУЧНА МИШЉЕЊА
ЗА ПРИМЕНУ ФИНАНСИЈСКИХ ПРОПИСА

Број 1
јануар 2007.
година XLVII
ISSN 0354-3242

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА
БЕОГРАД

Оснивач и издавач
Министарство финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20
www.mfin.sr.gov.yu

(Оснивачка и издавачка права преузета од Министарства финансија СРЈ на основу Споразума о преносу оснивачких права бр. 651-01-1/2003)

За издавача
др Милан Париводић,
координатор Министарства финансија

Уређивачки одбор
Весна Арсић, Даница Маговац,
Весна Хрељац-Ивановић, мр Јасмина Кнежевић

Главни уредник
Весна Арсић
државни секретар

Уредник
мр Јасмина Кнежевић
jknezevic@mfin.sr.gov.yu

Редакција
БИЛТЕН Службена објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа, Министарство финансија
Републике Србије, Кнеза Милоша 20, 11000 Београд
Тел. 011/2685 301

Припрема и штампа
Штампарија Министарства финансија Републике Србије
Београд, Кнеза Милоша 20

Tel: 011/2685 -301 bilten.fin@mfin.sr.gov.yu
--

Билтен излази месечно.
Copyright © 2003-2007 by Министарство финансија Републике Србије
Сва права задржана.

САДРЖАЈ

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета нових моторних возила и промета моторних возила стечених у послу размене који се врше у оквиру програма откупа возила „старо за ново“ 9
 2. Право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу добара у случају када је царински рачун за тај увоз издат пре стицања својства обвезника ПДВ.. 12
 3. Порески третман увоза лека који бесплатно добија Клинички центар Србије из иностранства од компаније Johnson&Johnson SE, а који увози предузеће из Београда..... 13
 4. Порески третман промета услуга исхране и смештаја које Министарство унутрашњих послова пружа својим запосленима, полазницима образовних програма и корисницима по уговору 14
 5. Порески третман новчаних средстава – субвенција које ЈКП „Београдске електране“ прима од оснивача – Скупштине града Београда за набавку горива (природног гаса, мазута и осталих течних горива), опреме (основних средстава), као и за плаћање ситуација извођачима радова за изградњу нових постројења и ремонтовање постојећих постројења 15
 6. Порески третман промета и увоза: печених кора за кремшиту, полупечених смрзнутих кора за пицу, мини пица, панцерота и штрудли са маком, као и смрзнутих кроасана „pizza“, паштета са сиром, ролница са маком, жу-жу пецива и бурека са сиром 17
-

7. Порески третман промета услуга пројектовања грађевинских објеката који се налазе у иностранству	18
8. Порески третман увоза добара – хардверске опреме коју, као донацију, добија Факултет организационих наука од IBM World Trade Corporation . .	19
9. Порески третман промета услуга припремања и испоруке obroka за потребе дневног боравка деце у основној школи, као и ужине за ученике, који врши школа у сопственим просторијама	20
10. Порески третман опреме страног улагача која представља улог у домаћем привредном друштву	21
11. Да ли се приликом промета супстанци које оштећују озонски омотач у основицу за обрачун ПДВ урачунава и износ накнаде коју увозник ових супстанци плаћа у складу с прописима којима се уређује заштита животне средине?	22
12. Пореска стопа код опорезивања промета услуге радова на одржавању постојеће атмосферске канализације, као и радова на одржавању градских депонија	24
13. Право на одбитак претходног пореза по основу набавке бицикла и бицикла са мотором – скутера	25
14. Порески третман консултантских услуга које домаћа фирма пружа фирми из Републике Словачке, при чему је предмет консултантских услуга процес приватизације домаћег привредног друштва	27

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Право коришћења пореског кредита прописаног чланом 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када обвезник набави основно средство путем уговора о лизингу	29
2. Обрачун пореске амортизације приликом статусне промене привредног друштва	30
3. Право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају улагања за набавку основних средстава у зависним предузећима	31

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. а) Порески третман промета непокретности и права остварених по уговору закљученом и извршеном до 31.12.1991. године по коме је продавац био друштвено правно лице 33
- б) Порески третман физичке деобе имовине између правних следбеника правног лица које је престало да постоји по основу статусне промене – поделе 33
- ц) Порески третман стицања права својине на земљишту на основу правоснажне судске одлуке 33
2. Порез на имовину на права конституисана на пољопривредном земљишту 36
3. Порез на пренос апсолутних права у случају када се право својине на непокретности преноси на даваоца доживотног издржавања – брачног друга 38
4. Порески третман пренетих средстава која су решењем опредељена као донација Града Београда за гасификацију Клиничког центра Србије 40
5. Порески третман улагања права својине на згради од стране физичког лица у друштво са ограниченом одговорношћу чији је оснивач то лице 41
6. Порески третман преноса права на непокретности по основу пресуде којом је опозван уговор о поклону непокретности 42

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Примена чл. 87. до 89. и члана 117. Закона о порезу на доходак грађана код утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2006. годину . . . 43
 2. Обрачунавање и плаћање пореза на доходак грађана на зараде и уговорене накнаде по основу повремених послова и пружања консултантских услуга 49
 3. Начин и поступак обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице 53
-

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Доказ за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на употребу моторног возила у случају инвалидитета власника 59
2. Ослобођење војних пензионера од плаћања пореза на регистровано оружје 60

ЦАРИНЕ

1. Царински третман привременог увоза аутомобила од стране страног физичког лица које је у Републици Србији ангажовано на спровођењу пројекта који финансира Европска унија 61
 2. Утврђивање царинске вредности робе која се увози за потребе самосталне занатске радње 62
 3. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина на путнички аутомобил марке Peugeot допремљен из Републике Црне Горе у Републику Србију 63
 4. Третман надокнада за коришћење лиценце „avon“ (коју, према члану 3. Уговора о лиценци, стицалац лиценце има да исплати „Avon“-у као даваоцу лиценце у износу од 6% нето продаје производа), из аспекта Царинског закона и Закона о Царинској тарифи 64
 5. Ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз робе намењене изградњи новог моста код Бешке и поправци и реконструкцији постојећег моста 66
 6. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз на основу члана 192. став 1. тачке 11а и 3а Царинског закона 66
 7. Промена одговорног лица за робу у поступку транзита 68
 8. Могућност ослобађања од царине и пореза на додатну вредност увоза половног камиона смеђара, марке Iveco 240 E, година производње 1999, чију набавку финансирају општина и донатор, Немачка организација за техничку сарадњу GTZ, а који се врши у складу са уговором о донацији закљученим између GTZ, општине и јавног комуналног предузећа у циљу реализације пројекта „Модернизација комуналних услуга“ 69
 9. Окончање поступка активног оплемењивања 70
 10. Могућност увоза возила за вишеструко ометено лице уз ослобађање од плаћања увозних дажбина 72
-

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. а) Да ли је у предметном поступку јавне набавке захтев подносиоца захтева за заштиту права основан? 73
- б) Да ли је наручилац дужан да решење по захтеву за заштиту права достави свим учесницима у поступку јавне набавке? 73
- ц) У случају поништавања поступка јавне набавке, у ком року је наручилац дужан да донесе „нову одлуку о додели предметне набавке“, односно да ли на нову одлуку о додели јавне набавке сви учесници у поступку имају право на подношење захтева за заштиту права? 73
- д) Да ли је исправна понуда ако су документа достављена у форми копије, а тражени су оригинали или оверене копије? 73
- е) Да ли је наручилац дужан да на отварању понуда констатује које су понуде неисправне? 73
- ф) Да ли понуђач по пријему образложеног обавештења о додели уговора о јавној набавци може да оспорава правилност спроведеног поступка на основу недостатака у понудама који нису уочени приликом отварања понуда? 73
2. Да ли Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу града Београда може да поверава набавку услуга израде пројеката, студија оправданости, техничких контрола, конкурсних документација, анализа и сл. факултетима Универзитета у Београду, у смислу примене чл. 2. ст. 1. тач. 1) Закона о јавним набавкама? 75
3. Тражење сагласности Министарства финансија да се у поступку реализације уговора о јавној набавци изврши промена подизвођача 76
4. Да ли јавна набавка којом предшколска установа треба да се прикључи на гасну мрежу спада у јавне набавке радова или услуга? 77

ПОДСЕТНИК

- Финансијски прописи донети у јануару месецу 2007. године 79
-

ЈАВНИ ПРИХОДИ

ПОРЕЗИ

ПОРЕЗ НА ДОДАТУ ВРЕДНОСТ

1. Порески третман промета нових моторних возила и промета моторних возила стечених у послу размене који се врше у оквиру програма откупа возила „старо за ново“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-75/2007-04 од 22.1.2007. год.)

1. Промет новог моторног возила

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбама члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 8) Закона прописано је да се прометом добара, у смислу овог закона, сматра и размена добара за друга добра или услуге.

Сагласно одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Ако накнада или део накнаде није изражен у новцу, већ у облику промета добара и услуга, основицом се сматра тржишна вредност тих добара и услуга на дан њихове испоруке у коју није укључен ПДВ (одредба члана 17. став 4. Закона).

Са становишта овог закона, а према мишљењу Министарства финансија, тржишном вредношћу добара, односно услуга сматра се цена по којој се таква или слична добра, односно услуге у моменту промета могу продати, односно пружити лицу са којим испоручилац добара, односно пружалац услуга није у односу који би могао довести до утврђивања вредности добара, односно услуга на основу субјективних критеријума.

У складу с наведеним одредбама Закона, обвезник ПДВ који врши промет новог моторног возила у оквиру програма откупа возила „старо за ново“ дужан је да за тај промет обрачуна ПДВ по пореској стопи од 18%, на основицу коју чини износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник ПДВ прима или треба да прими за испоручено добро, без ПДВ (збир тржишне вредности половног моторног возила на дан његове испоруке коју обвезник ПДВ стиче у послу размене и новчаног износа који се доплаћује, у коју није укључен ПДВ).

2. Промет моторног возила сиченог у послу размене

Одредбом члана 36. став 1. Закона прописано је да обвезници који се баве прометом половних добара, укључујући половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, утврђују основицу као разлику између продајне и

набавне цене добра (у даљем тексту: опорезивање разлике), уз одбитак ПДВ који је садржан у тој разлици.

Наведени начин утврђивања основице за обрачун ПДВ, према ставу 2. истог члана Закона, примењује се ако код набавке добара њихов испоручилац није дуговао ПДВ или је користио опорезивање разлике.

Код промета половних добара, укључујући и половна моторна возила, уметничких дела, колекционарских добара и антиквитета, обвезник не може исказивати ПДВ у рачунима или другим документима и нема право на одбитак претходног пореза (члан 36. став 4. Закона).

У складу с наведеним одредбама Закона, обвезник ПДВ који се бави прометом половних моторних возила, а који врши промет моторног возила стеченог у послу размене од 1. јануара 2005. године, утврђује основицу за обрачун ПДВ као разлику између продајне и набавне цене добра, уз одбитак ПДВ садржаног у тој разлици, ако код набавке моторног возила његов испоручилац није дуговао ПДВ (ако је испоручилац лице које није обвезник ПДВ или ако је испоручилац обвезник ПДВ, а за извршени промет није имао обавезу обрачунавања и плаћања ПДВ у складу с одредбом члана 6. став 1. тачка 2) Закона и др.), као и у случају ако је испоручилац обвезник ПДВ који је користио опорезивање разлике.

Међутим, ако је код набавке моторног возила његов испоручилац дуговао ПДВ, што значи да је за извршени промет постојала обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ, као и обавеза исказивања обрачунатог ПДВ у рачуну или другом документу, приликом утврђивања основице за промет тако набављеног моторног возила не примењују се одредбе члана 36. Закона, већ се основица за обрачун ПДВ утврђује у складу с одредбама члана 17. Закона.

При томе, напомињемо да је Министарство финансија дало Објашњење у вези пореског третмана промета путничких аутомобила и других моторних возила набављених до 31.12.2004. године

који изврши обвезник ПДВ, бр. 413-00-31/4-05-04 од 22.1.2005. године.

2. Право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу добара у случају када је царински рачун за тај увоз издат пре стицања својства обвезника ПДВ

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0017/2007-04 од 12.1.2007. год.)

Према одредби члана 28. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28.

Закона обвезник може да одбије претходни порез од дуговоаног ПДВ, и то:

1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;

3) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Сагласно одредби става 4. истог члана Закона, право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана.

У складу с наведеним законским одредбама, а уз испуњење прописаних услова, обвезник ПДВ има право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу добара, почев од дана стицања статуса обвезника ПДВ.

Међутим, када је царински рачун за увоз добара издат пре датума стицања својства обвезника ПДВ, у том случају не постоји могућност за остваривање права на одбитак ПДВ плаћеног за увоз тих добара.

3. Порески третман увоза лека који бесплатно добија Клинички центар Србије из иностранства од компаније Johnson&Johnson SE, а који увози предузеће из Београда

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00013/2007-04 од 11.1.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 26. став 1. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донација и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз лека који Клинички центар Србије бесплатно добија из иностранства од компаније Johnson&Johnson SE, а који увози предузеће из Београда, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз лека врши за рачун Клиничког центра Србије, што значи да је Клинички центар Србије у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатој у складу с царинским прописима, наведен као власник робе (добара) која се увози, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу с поменутим законом спроводи надлежни царински орган.

4. Порески третман промета услуга исхране и смештаја које Министарство унутрашњих послова пружа својим запосленима, полазницима образовних програма и корисницима по уговору

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00007/2007-04 од 10.1.2007. год.)

Одредбом члана 9. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да Република и њени органи, органи

територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом у циљу обављања послова државне управе, нису обвезници у смислу овог закона ако обављају промет добара и услуга из делокруга органа, односно у циљу обављања послова државне управе.

Република и њени органи, органи територијалне аутономије и локалне самоуправе, као и правна лица основана законом у циљу обављања послова државне управе обвезници су ако обављају промет добара и услуга изван делокруга органа, односно ван обављања послова државне управе, а који су опорезиви у складу са Законом (члан 9. став 2. Закона).

Одредбом члана 150. Закона о полицији („Сл. гласник РС“, бр. 101/05) прописано је да полицијски службеник који је упућен на вршење службених послова и задатака на основу члана 149. овог закона има право на трошкове превоза, смештаја и исхране, утврђене актом министра у складу са законом.

Сагласно члану 153. став 4. Закона о полицији, у току стручног оспособљавања полазницима се обезбеђују смештај и исхрана, као и друга права која одреди министар у акту из става 2. тачка 3) овог члана.

Сходно наведеним законским одредбама, а имајући у виду да, према мишљењу Министарства унутрашњих послова (у даљем тексту: МУП) број 2112/2006 од 27.12.2006. године, МУП у оквиру своје надлежности односно у циљу вршења послова државне управе обезбеђује исхрану и смештај свим категоријама запослених које су прецизиране у члану 3. Правилника о услугама исхране и смештаја у Министарству унутрашњих послова („Сл. гласник РС“, бр. 53/2006), Министарство финансија сматра да у погледу вршења наведених послова МУП није обвезник ПДВ.

5. Порески третман новчаних средстава – субвенција које ЈКП „Београдске електране“ прима од оснивача – Скупштине града Београда за набавку горива (природног гаса, мазута и осталих

течних горива), опреме (основних средстава), као и за плаћање ситуација извођачима радова за изградњу нових постројења и ремонтовање постојећих постројења

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0010/2006-04 од 10.1.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Према одредби члана 17. став 1. Закона, пореску основицу код промета добара и услуга чини износ накнаде (у новцу, ствари-ма или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Сагласно наведеној законској одредби, ако новчана средства у виду субвенције представљају део накнаде за промет добара или услуга који врши обвезник ПДВ – прималац субвенције, у том случају у пореску основицу за обрачун ПДВ урачунава се и износ субвенције, у коју није укључен ПДВ.

Међутим, када обвезник ПДВ – ЈКП „Београдске електране“ прими субвенције од оснивача – Скупштине града Београда за набавку горива (природног гаса, мазута и осталих течних горива), опреме (основних средстава), као и за плаћање ситуација извођачима радова за изградњу нових постројења и ремонтовање постојећих постројења, ова новчана средства – субвенције не урачунавају се у основицу за обрачун ПДВ примаоца субвенција – ЈКП „Београдске електране“, с обзиром да се не ради о субвенцијама које су непосредно повезане с прометом који врши овај обвезник ПДВ.

6. Порески третман промета и увоза: печених кора за кремшиту, полупечених смрзнутих кора за пицу, мини пица, панцерота и штрудли са маком, као и смрзнутих кроасана „pizza“, паштета са сиром, ролница са маком, жу-жу пецива и бурека са сиром

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0980/2006-04 од 8.1.2007. год.)

Одредбом члана 23. став 1. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да општа стопа ПДВ за опорезиви промет добара и услуга или увоз добара износи 18%.

Према одредби става 2. тачка 1) истог члана Закона, по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује се промет и увоз хлеба и других пекарских производа, млека и млечних производа, брашна, шећера, јестивог уља од сунцокрета, кукуруза, уљане репице, соје и маслине, јестиве масноће животињског и биљног порекла и меда.

Правилником о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04, 140/04 и 65/05, у даљем тексту: Правилник), у члану 2. став 2. прописано је да се пекарским производима, у смислу члана 23. став 2. тачка 1) Закона, сматрају све врсте пецива, укључујући и пуњена пецива, бурек-пита, симит, погачице, крофне и слични производи, мекике и слични производи, переце и ђевреци, грисини, пењерлије, коре за питу и коре за гибаницу.

Ако се производи из става 2. овог члана стављају у промет у оригиналном паковању, сматрају се пекарским производима ако им је рок трајања до седам дана (члан 2. став 3. Правилника).

Према одредби става 4. истог члана Правилника, пекарским производима сматрају се и производи из ст. 2. и 3. овог члана када се стављају у промет у смрзнутом стању, независно од рока трајања.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет и увоз пуњених пецива (кроасан „pizza“, паштета са сиром, ролница са маком), жу-жу пецива и бурека са сиром, који се прода-

ју у свежем стању без оригиналног паковања, у оригиналном паковању са роком трајања до седам дана, као и у смрзнутом стању независно од рока трајања, ПДВ се обрачунава и плаћа по посебној стопи ПДВ од 8%.

Промет и увоз печених кора за кремшиту, полупечених смрзнутих кора за пицу, мини пица, панцерота и штрудли са маком опорезује се по општој стопи од 18%.

7. Порески третман промета услуга пројектовања грађевинских објеката који се налазе у иностранству

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0916/2006-04 од 8.1.2007. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (члан 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуге врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра се место у којем се налази непокретност, ако се ради о промету услуге која је непосредно повезана са том непокретношћу, укључујући делатност посредовања и процене у вези непокретности, као и пројектовање, припрему и извођење грађевинских радова и надзор над њима (члан 12. став 3. тачка 1) Закона).

У складу с наведеним законским одредбама, када домаћа фирма – обвезник ПДВ пружа услуге пројектовања грађевинских објеката који се налазе ван територије Републике Србије, местом промета ових услуга сматра се иностранство, независно од тога да ли се ове услуге пружају домаћим или страним лицима. Према томе, на накнаду за промет ових услуга ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – пружалац услуга пројектовања грађевинских објеката који се налазе ван територије Републике Србије има право на одбитак претходног пореза по том основу, у складу са Законом.

8. Порески третман увоза добара – хардверске опреме коју, као донацију, добија Факултет организационих наука од IBM World Trade Corporation

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1463/2006-04 од 8.1.2007. год.)

Одредбом члана 26. став 1. тачка 1а) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да се ПДВ не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији или као хуманитарна помоћ.

Према одредби члана 1. став 1. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ.

Одредбом члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је да донације и хуманитарна помоћ, у смислу овог закона, могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз хардверске опреме која је предмет донације, а коју Факултет организационих наука бесплатно добија од фирме IBM World Trade Corporation, ПДВ се не плаћа, под условом да се увоз добара врши за рачун овог факултета, што значи да је Факултет организационих наука у Јединственој царинској исправи за стављање робе у слободан промет, тј. увоз добара, издатај у складу с царинским прописима, наведен као власник робе (добра) која се увози, као и под условом да се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи. Утврђивање да ли се увоз врши у складу с поменутиим законом спроводи надлежни царински орган.

9. Порески третман промета услуга припремања и испоруке оброка за потребе дневног боравка деце у основној школи, као и ужине за ученике, који врши школа у сопственим просторијама

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0520/2006-04 од 8.1.2007. год.)

Према одредби члана 3. тачка 1) Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 13) Закона прописано је пореско ослобођење без права на одбитак претходног пореза, тј. да се ПДВ не плаћа на промет услуга образовања (основно, средње, више и високо) и професионалне преквалификације, као и са њима непосредно повезаног промета добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, ако се ове делатности обављају у складу с прописима који уређују ту област.

Према одредби члана 24. Правилника о начину и поступку остваривања пореских ослобођења код ПДВ са правом и без права на одбитак претходног пореза („Сл. гласник РС“, бр. 124/04, 140/04, 27/05, 54/05, 68/05, 58/06 и 112/06), пореско ослобођење из члана 25. став 2. тач. 12) и 13) Закона односи се на услуге образовања (основног, средњег, вишег и високог) и професионалне преквалификације, које пружају лица регистрована за обављање тих делатности у складу с прописима који уређују ту област, на услуге смештаја и исхране ученика и студената у школским и студентским домовима или сличним установама, као и на са њима непосредно повезани промет добара и услуга од стране лица регистрованих за обављање тих делатности, независно од тога да ли су ове установе усмерене ка остваривању добити.

У складу с наведеним одредбама Закона и Правилника, на промет услуга припремања и испоруке obroка за потребе дневног боравка деце у основној школи, као и ужине за ученике, који врши школа у сопственим просторијама, ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ – школа нема право на одбитак претходног пореза по том основу.

10. Порески третман опреме страног улагача која представља улог у домаћем привредном друштву

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-405/2006-04 од 28.12.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

У складу с наведеним законским одредбама, на добра која се увозе у Републику, осим на добра за која је одредбом члана 26. Закона прописано пореско ослобођење, обрачунава се и плаћа ПДВ.

Одредбом члана 6. став 1. тачка 1) Закона прописано је да се прометом добара и услуга, у смислу овог закона, не сматра пренос целокупне или дела имовине, са или без накнаде, или као улог, ако је стицалац порески обвезник или тим преносом постане порески обвезник и ако продужи да обавља исту делатност.

Наведена законска одредба не односи се на увоз добара која представљају улог у привредном друштву.

Према томе, при увозу добара – опреме за вршење делатности која представља улог страног лица у домаћем привредном друштву, ПДВ се обрачунава и плаћа, а обвезник има право на одбитак ПДВ плаћеног при увозу добара у складу са Законом.

11. Да ли се приликом промета супстанци које оштећују озонски омотач у основицу за обрачун ПДВ урачунава и износ накнаде коју увозник ових супстанци плаћа у складу с прописима којима се уређује заштита животне средине?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-0136/2006-04 од 27.12.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, а у складу с одредбом члана 4. став 1. Закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено.

Сагласно одредби члана 17. став 1. Закона, пореска основица код промета добара и услуга јесте износ накнаде коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом става 2. истог члана Закона прописано је да се у основицу урачунавају и акцизе, царине и друге увозне дажбине, као и остали јавни приходи, осим ПДВ, односно сви споредни трошкови које обвезник зарачунава примаоцу добара и услуга.

Према одредбама члана 85. ст. 1. и 2. Закона о заштити животне средине („Сл. гласник РС“, бр. 135/04), загађивач је дужан да плаћа накнаду за загађивање животне средине, а критеријуми за одређивање ове накнаде су:

- 1) врста, количина или особине емисија из појединих извора;
- 2) врста, количина или особине емисија произведеног или одложеног отпада;
- 3) садржај материја штетних по животну средину у сировини, полупроизводу и производу.

Обвезник плаћања накнаде за загађивање животне средине (у даљем тексту: обвезник) је свако лице које узрокује загађење животне средине емисијама, односно отпадом или производи, користи или ставља у промет сировине, полупроизводе или производе који садрже материје штетне по животну средину (став 3. члана 85. Закона о заштити животне средине).

Према одредби члана 5. тачка 3) Уредбе о врстама загађивања, критеријумима за обрачун накнаде за загађивање животне средине и обвезницима, висини и начину обрачунавања и плаћања накнаде („Сл. гласник РС“, бр. 113/05), обвезници плаћања накнаде су сва правна и физичка лица која узрокују загађење животне средине – увозници супстанци које општећују озонски омотач.

У складу с наведеним законским и подзаконским одредбама, приликом промета супстанци које општећују озонски омотач, обвезник ПДВ у основицу за обрачун ПДВ урачунава и износ

накнаде коју, као увозник ових супстанци, плаћа у складу с прописима којима се уређује заштита животне средине.

12. Пореска стопа код опорезивања промета услуге радова на одржавању постојеће атмосферске канализације, као и радова на одржавању градских депонија

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1363/2006-04 од 25.12.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Одредбом члана 23. став 2. тачка 12) Закона прописано је да се по посебној стопи ПДВ од 8% опорезује промет комуналних услуга.

Сагласно одредби члана 12. Правилника о утврђивању добара и услуга чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 108/04, 130/04-исправка, 140/04 и 65/05, у даљем тексту: Правилник), комуналним услугама, у смислу члана 23. став 2. тачка 12) Закона, а у складу са законом којим се уређују комуналне делатности, сматрају се:

- 1) пречишћавање и дистрибуција воде;
- 2) пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода;
- 3) производња и снабдевање паром и топлим водом;
- 4) превоз путника у градском саобраћају;
- 5) одржавање чистоће у градовима и насељима у општини;
- 6) уређење и одржавање паркова, зелених и рекреационих површина;

7) одржавање улица, путева и других јавних површина и јавне расвете у радовима и другим насељима;

8) одржавање депонија;

9) уређење и одржавање гробља и сахрањивање.

Одредбом члана 5. став 1. тачка 2) Закона о комуналним делатностима („Сл. гласник РС“, бр. 16/97 и 42/98) прописано је да је пречишћавање и одвођење атмосферских и отпадних вода, сакупљање и уклањање отпадних, атмосферских и површинских вода са јавних површина канализацијом, одводним каналима, дренажом или на неки други начин, њихово пречишћавање и испуштање из мреже, одржавање канализационе мреже, канала, сливника и других објеката за уклањање вода, чишћење септичких јама, као и сакупљање искоришћених вода од прикључка потрошача на уличну мрежу и одвођење канализационом мрежом, пречишћавање и испуштање из мреже.

Одржавање депонија је опремање депонија за безбедно одлагање, обраду, неутралисање и уништавање комуналног отпада и отпада опасних материја у градовима и насељима, као и селекција и прерада секундарних сировина из отпада на депонијама (став 1. тачка 8) истог члана Закона о комуналним делатностима).

У складу с наведеним законским и подзаконским одредбама, услуге радова на одржавању постојеће атмосферске канализације, као и радова на одржавању градских депонија, сматрају се комуналним услугама чији се промет опорезује по посебној стопи ПДВ од 8%.

13. Право на одбитак претходног пореза по основу набавке бицикла и бицикла са мотором – скутера

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1379/2006-04 од 25.12.2006. год.)

Сагласно одредби члана 27. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) претходни порез је износ ПДВ обрачунат у

претходној фази промета добара и услуга, односно плаћен при увозу добара, а који обвезник може да одбије од ПДВ који дугује.

Према одредби члана 28. став 1. Закона, право на одбитак претходног пореза обвезник може да оствари ако добра набављена у Републици или из увоза, укључујући и набавку опреме, као и објеката за вршење делатности и економски дељивих целина у оквиру тих објеката, односно примљене услуге, користи или ће их користити за промет добара и услуга:

- 1) који је опорезив ПДВ;
- 2) за који, у складу са чланом 24. овог закона, постоји ослобођење од плаћања ПДВ;
- 3) који је извршен у иностранству, ако би за тај промет постојало право на одбитак претходног пореза да је извршен у Републици.

Право на одбитак претходног пореза, према одредби члана 28. став 2. Закона, обвезник може да оствари ако поседује рачун издат од стране другог обвезника у промету о износу претходног пореза, у складу с овим законом или документ о извршеном увозу добара, у којем је исказан претходни порез, односно којим се потврђује да је прималац или увозник тако исказани ПДВ платио приликом увоза.

Одредбом става 3. истог члана Закона прописано је да у пореском периоду у којем су испуњени услови из ст. 1. и 2. члана 28. Закона обвезник може да одбије претходни порез од дугованог ПДВ, и то:

- 1) обрачунати и исказани ПДВ за промет добара и услуга који је или ће му бити извршен од стране другог обвезника у промету;
- 3) ПДВ који је плаћен приликом увоза добара.

Право на одбитак претходног пореза настаје даном испуњења услова из ст. 1-3. овог члана (став 4. истог члана Закона).

Одредбом члана 29. став 1. тачка 1) Закона прописано је да обвезник нема право на одбитак претходног пореза по основу набавке, производње и увоза путничких аутомобила, мотоцикала,

пловних објеката и ваздухоплова, резервних делова, горива и потрошног материјала за њихове потребе, као и изнајмљивања, одржавања, поправки и других услуга које су повезане са коришћењем ових превозних средстава.

Бициклима, који имају ознаку 1.1.1 YU стандарда, у складу са Правилником број 50-18559/1 – Друмска возила, класификација, термини и дефиниције („Сл. лист СФРЈ“, бр. 3/84, у даљем тексту: Правилник), сматрају се друмска возила на мишићни погон возача (1.1) на два точка истог трага, која се покрећу искључиво снагом возача и која су намењена за превоз лица (односно возача).

Моторним бициклима–скутерима, који има ознаку 1.2.2.1.2 YU стандарда, у складу са Правилником, сматрају се моторни бицикли (1.2.2.1) са ослонцима за стопала возача који се возе у седећем положају.

У складу с наведеним законским и подзаконским одредбама, обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу набавке бицикла и бицикла са мотором–скутера ако су испуњени сви услови из члана 28. Закона, с обзиром да се наведена возила не сматрају мотоциклима (ознака 1.2.2.1.3 YU стандарда, у складу са Правилником) за које је прописано изузимање од права на одбитак претходног пореза.

14. Порески третман консултантских услуга које домаћа фирма пружа фирми из Републике Словачке, при чему је предмет консултантских услуга процес приватизације домаћег привредног друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1491/2006-04 од 22.12.2006. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04-исправка и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у

Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет услуга, у смислу овог закона, су сви послови и радње у оквиру обављања делатности који нису промет добара из члана 4. овог закона (одредба члана 5. став 1. Закона).

Према одредбама члана 12. ст. 1. и 2. Закона, место промета услуга је место у којем пружалац услуге обавља своју делатност, а ако се промет услуга врши преко пословне јединице, местом промета услуга сматра се место пословне јединице.

Одредбом члана 12. став 3. тачка 4) подтачка (7) Закона прописано је да се, изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, местом промета услуга сматра место у којем прималац услуге обавља своју делатност или има пословну јединицу за коју се пружа услуга, односно место у којем прималаца услуге има седиште или пребивалиште, ако се ради о услугама саветника, инжењера, адвоката, ревизора и сличних услуга.

У складу с наведеним законским одредбама, када домаћа фирма – обвезник ПДВ пружа консултантске услуге фирми са седиштем у иностранству, која нема сталну пословну јединицу у Републици Србији, местом промета ових услуга сматра се иностранство, независно од тога што је предмет консултантских услуга процес приватизације домаћег привредног друштва. У том случају, на накнаду за промет ових услуга ПДВ се не обрачунава и не плаћа, а обвезник ПДВ има право на одбитак претходног пореза по основу пружања ових услуга, у складу са Законом.

При томе, напомињемо да у сваком конкретном случају надлежни порески орган утврђује чињенично стање од утицаја на опорезивање.

ПОРЕЗ НА ДОБИТ ПРЕДУЗЕЋА

1. Право коришћења пореског кредита прописаног чланом 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају када обвезник набави основно средство путем уговора о лизингу

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01452/2006-04 од 18.1.2007. год.)

Према члану 48. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), обвезнику који изврши улагања у основна средства у сопственој регистрованој делатности признаје се право на порески кредит у висини од 20% (40% за мала предузећа) извршеног улагања, с тим што не може бити већи од 50% (70% за мала предузећа) обрачунаог пореза у години у којој је извршено улагање.

У случају када прималац лизинга набави основно средство по основу уговора о финансијском лизингу, на примаоца лизинга преноси се овлашћење држања и коришћења предмета лизинга (а не и право својине на предмету лизинга), на уговорено време, уз уговорену накнаду у уговореним ратама. По истеку уговора о лизингу прималац лизинга враћа предмет лизинга даваоцу лизинга, осим ако није предвиђено право примаоца лизинга да откупи предмет лизинга или да продужи уговор о лизингу (чл. 2. и 33. Закона о финансијском лизингу – „Сл. гласник РС“, бр. 55/03 и 61/05).

Према томе, обвезнику који набави основно средство путем уговора о финансијском лизингу не признаје се право на

порески кредит из члана 48. Закона, с обзиром да то основно средство не прелази у власништво обвезника (примаоца лизинга), па се не може сматрати да је извршено улагање у основна средства обвезника.

Међутим, уколико је уговором о лизингу предвиђено право обвезника (примаоца лизинга) да по протеку рока на који је уговор закључен откупи предмет лизинга и обвезник стекне право својине на предмету лизинга, Министарство финансија сматра да у том пореском периоду у коме је предмет лизинга откупио у целости и постао његов власник, обвезник има право на порески кредит за извршено улагање (у конкретном случају, износ улагања у 2006. години за откуп предмета лизинга), под условима прописаним чланом 48. Закона.

2. Обрачун пореске амортизације приликом статусне промене привредног друштва

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00711/2006-04 од 17.1.2007. год.)

Према члану 10. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01 ... 84/04, у даљем тексту: Закон), основицу за амортизацију сталних средстава, која се признаје у пореском билансу, чини за непокретности (сврстане у I групу) набавна вредност средстава, за свако средство посебно, а за остала стална средства (сврстана у групе од II – V) у првој години набавна, а у наредним годинама неотписана вредност сталних средстава групе.

Према наводима из дописа, у оквиру групе Електропривреда Србије (коју чине ЈП „Електропривреда Србије“ и његова зависна привредна друштва) извршена је реорганизација зависних друштава кроз статусне промене (спајање уз припајање и спајање уз оснивање) и промену правне форме.

У складу са чланом 381. Закона о привредним друштвима („Сл. гласник РС“, бр. 125/04), спајање уз припајање јесте статусна промена којом једно друштво престаје да постоји без ликвидације преносећи другом постојећом друштву целу своју имовину и обавезе у замену за издавање акција или удела

акционарима или члановима друштва престалог спајањем од стране друштва стицаоца.

Спајање уз оснивање јесте статусна промена којом два или више привредних друштава престају да постоје без ликвидације преносећи целу своју имовину и обавезе у замену за издавање од новог друштва акција или удела акционарима или члановима престалог друштва.

Основицу за обрачун пореске амортизације чини у првој години, за све групе сталних средстава, њихова набавна вредност, у складу са чланом 10. Закона.

Према томе, и у конкретним случајевима, за привредна друштва којима су та средства пренета статусном променом, основицу за обрачун пореске амортизације чини набавна вредност, односно вредност сталних средстава која им је пренета статусном променом, у складу с одговарајућим прописима.

3. Право на порески кредит из члана 48. Закона о порезу на добит предузећа у случају улагања за набавку основних средстава у зависним предузећима

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-00710/2006-04 од 17.1.2007. год.)

Чланом 48. ст. 1. и 2. Закона о порезу на добит предузећа („Сл. гласник РС“, бр. 25/01, 80/02, 43/03 и 84/04, у даљем тексту: Закон) прописано је да се обвезнику који изврши улагања у основна средства у сопственој регистрованој делатности признаје право на порески кредит у висини од 20% извршеног улагања (40% за мало предузеће), с тим што порески кредит не може бити већи од 50% обрачунатог пореза у години у којој је извршено улагање (70% за мало предузеће).

Према томе, право на порески кредит остварује се улагањем расположивих средстава у набавку основних средстава обвезника за обављање регистроване делатности.

У конкретном случају, матично предузеће – ЈП „Електропривреда Србије“ свакако не може да оствари право на порески кредит из члана 48. Закона, с обзиром да основна средства

не води у пословним књигама као своја основна средства нити их користи за обављање регистроване делатности.

За признавање пореског кредита код зависних предузећа од одлучујућег је значаја да ли су та предузећа извршила улагање средстава за набавку основних средстава која се воде у њиховим пословним књигама (уз услов да служе за обављање регистроване делатности) или се ради о улагању средстава матичног предузећа, која потичу из добијених кредита и донација.

Наиме, према наводима из дописа, плаћање основних средстава набављених у зависним предузећима врши се са посебних рачуна ЈП „Електропривреда Србије“ отворених код пословних банака, при чему средства на тим рачунима потичу од кредита и донација (на основу уговора о зајму са међународним финансијским организацијама и уговора о донацији које је закључила државна заједница Србија и Црна Гора и Република Србија, где је ЈП „Електропривреда Србије“ корисник средстава – зајмопримац, односно прималац донације).

Министарство финансија сматра, на основу поднете документације, да у конкретном случају зависна предузећа не могу да остваре право на порески кредит јер нису извршила директно улагање (плаћање) за прибављена основна средства (плаћање је извршило матично предузеће), нити постоји уговор између матичног и зависних предузећа (с обзиром да се плаћање добављачима врши са рачуна матичног предузећа, у складу с међународним уговорима о зајму/донацији) који би дефинисао обавезу зависних предузећа да изврше плаћање на уговорени начин матичном предузећу по основу набављеног основног средства, тако да плаћање од стране зависних предузећа није ни извршено, те се ни по ком основу не може утврдити да су зависна предузећа испунила услов из члана 48. Закона, односно да су извршила улагање средстава.

Министарство напомиње да у сваком појединачном случају Пореска управа, на основу података из пословних књига и евиденција пореског обвезника, као и других исправа и доказа, утврђује чињенично стање у складу с прописима којима се уређује порески поступак и пореска администрација.

ПОРЕЗИ НА ИМОВИНУ

1. а) Порески третман промета непокретности и права остварених по уговору закљученом и извршеном до 31.12.1991. године по коме је продавац био друштвено правно лице
- б) Порески третман физичке деобе имовине између правних следбеника правног лица које је престало да постоји по основу статусне промене – поделе
- ц) Порески третман стицања права својине на земљишту на основу правоснажне судске одлуке

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-07-00331/2006-04 од 5.1.2007. год.)

а) Порез на пренос апсолутних права се принципијелно плаћа на сваки пренос права из члана 23. и 24. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04, у даљем тексту: Закон) на који се не плаћа порез на додату вредност (у складу с прописима којима се уређује порез на додату вредност), за који Законом није прописано право на пореско ослобођење.

Према одредби члана 45. став 2. Закона, не плаћа се порез на пренос апсолутних права на непокретности по одредбама Закона на који се, по прописима који су били у примени када је основ преноса настао и пренос извршен у складу с прописима, а до ступања Закона на снагу, овај порез није плаћао.

Према томе, ако по прописима који су били у примени у време када је уговор сачињен и пренос права својине на непокрет-

ностима извршен (у складу с прописима) није било обавезе плаћања пореза на промет непокретности и права, нема законског основа да се на тај пренос утврђује пореска обавеза на промет непокретности и права, односно на пренос апсолутних права по Закону о порезима на имовину.

Напомињемо да за промет непокретности и права остварених по уговору који је закључен и извршен до 31.12.1991. године по коме је продавац био друштвено правно лице није постојала законска обавеза плаћања пореза на промет непокретности и права.

У сваком конкретном случају (па и у овом) надлежни порески орган на основу пружених доказа утврђује чињенично стање од утицаја на постојање пореске обавезе, што значи и када је правни основ настао и пренос извршен, односно да ли је правни основ настао и пренос извршен у време када по том основу није било обавезе плаћања пореза на промет непокретности и права, односно пореза на пренос апсолутних права.

б) Према одредби члана 24. тачка 3) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01), која је била у примени у време када је извршена деоба имовине између следбеника правног лица које је престало да постоји по основу статусне промене – поделе, преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона (на који се порез на пренос апсолутних права плаћао) сматрао се и пренос целокупне имовине правног лица у случају припајања, спајања или поделе, ако је правни претходник уз накнаду у облику акција или удела у правном следбенику добио и новчану накнаду која прелази 10% номиналне вредности добијених акција, односно удела.

Такође, према одредби члана 24. тачка 3) Закона (која је сада на снази), преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра се и пренос целокупне имовине правног лица на који се не плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност.

Имајући у виду да, према мишљењу Министарства привреде бр. 430-00-6/2005-02 од 9.5.2005. године, „пренос целокупне имовине или дела имовине привредног друштва по основу статусне промене нема карактер преноса имовине уз накнаду, с

обзиром да привредно друштво стицалац ступа у права и обавезе друштва преносиоца, а власник акција или удела не стиче нити нова права, нити накнаду за промет постојећих права, већ му се врши само замена постојећих права за акције или уделе у друштву стицаоцу (и евентуално новчана надокнада до лимита од 10%) у истој економској вредности“, сматрамо да физичка деоба имовине правног лица које је престало да постоји по основу статусне промене – поделе извршена између његових правних следбеника 30.5.2001. године у сразмери са расподелом активе и пасиве исказане у деобном билансу не представља промет, што значи да се по том основу порез на промет апсолутних права не плаћа, уколико правни претходник уз накнаду у облику акција или удела у правном следбенику није добио и новчану накнаду која прелази 10% номиналне вредности добијених акција, односно удела.

При томе, није од утицаја чињеница да ли физичку деобу правни следбеници правног лица које је престало да постоји врше правним послом или по основу судске одлуке.

У противном, плаћа се порез на пренос апсолутних права.

ц) Одредбом члана 23. тач. 1) и 5) Закона прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду стварних права на непокретности из члана 2. став 1. тач. 1) до 5) Закона (право својине, право плодуюживања и др.), односно права коришћења градског, односно јавног или осталог грађевинског земљишта – независно од његове површине.

Према одредби члана 24. тачка 1) Закона, преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра се стицање права својине и других права из члана 23. Закона на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног органа.

С обзиром да је промет земљишта ослобођен од плаћања пореза на додату вредност без права на одбитак претходног пореза (члан 25. став 2. тачка 2) Закона о ПДВ – „Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05), на стицање права својине на земљишту (на коме нису изграђени објекти) из члана 23. Закона, на основу одлуке суда донете 2006. године – ако је иста постала правоснажна, порез на пренос апсолутних права се плаћа.

С тим у вези, уколико се у конкретном случају по основу судске одлуке стиче право, из чл. 23. или 24. Закона, на земљишту (у захтеву се наводе „право својине и право коришћења на парцелама“) или објектима на које се не плаћа порез на додату вредност (у складу с прописима којима се уређује ПДВ) – порез на пренос апсолутних права се плаћа.

Надлежни порески орган у сваком конкретном случају утврђује чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, што подразумева и на околност да ли се по основу судске одлуке стиче право из чл. 23. или 24. Закона на земљишту и објектима (поред имовине стечене поравнањем из 2001. године) или се између правних следбеника правног лица које је престало да постоји по основу поделе врши физичка деоба његове имовине (у сразмери или несразмери са деобним билансом) која није обухваћена поравнањем закљученим 30.5.2001. године.

2. Порез на имовину на права конституисана на пољопривредном земљишту

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00345/2006-04 од 4.1.2007. год.)

1. Према одредби члана 2. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04, у даљем тексту: Закон) порез на имовину плаћа се на следећа права на непокретности:

- 1) право својине;
- 2) право плодуживања;
- 3) право употребе и право становања;
- 4) право временског коришћења (тајм-шеринг);
- 5) право закупа стана или стамбене зграде у складу са законом којим је уређено становање, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 6) право коришћења градског грађевинског, односно јавног грађевинског земљишта или осталог грађевинског земљишта у државној својини, површине преко 10 ари.

Непокретностима, у смислу става 1. члана 2. Закона, сматрају се: земљиште, стамбене и пословне зграде, станови, пословне

просторије, гараже, зграде и просторије за одмор и рекреацију и други грађевински објекти, односно њихови делови.

У случају кад на непокретности постоји неко од права из става 1. тач. 2) до б) члана 2. Закона, порез на имовину плаћа се на то право, а не на право својине.

Дакле, порез на имовину плаћа се и на права из члана 2. став 1. Закона конституисана на пољопривредном земљишту.

2. Према одредби члана 4. став 1. Закона, обвезник пореза на имовину на права из члана 2. овог закона је правно и физичко лице које је ималац тих права на непокретности које се налазе на територији Републике Србије.

У случају кад је непокретност, коју је стекла и користи јавна служба (јавно предузеће, установа) и друга организација чији је оснивач Република, односно предузеће и друга организација улагањем државног капитала, у државној својини, у складу са законом којим се уређују средства у својини Републике Србије, порески обвезник је корисник непокретности (члан 4. став 3. Закона).

Према томе, порез на имовину се принципијелно плаћа на право својине на непокретности.

Међутим, ако је на конкретном пољопривредном земљишту конституисано право плодуживања, односно право употребе, порез се плаћа на то право, а не на право својине. Такође, уколико у конкретном случају земљорадничка задруга има статус организације из члана 4. став 3. Закона (нпр. предузеће и друга организација чији је оснивач Република улагањем државног капитала), обвезник је пореза на имовину на то земљиште као његов корисник.

3. Према члану 94. став 2. Закона о пољопривредном земљишту („Сл. гласник РС“, бр. 62/06), правном лицу које је на дан ступања на снагу тог закона имало право коришћења пољопривредног земљишта у државној својини, то право престаје даном истека рока одређеног уговором о давању на коришћење тог земљишта, даном доношења одлуке о давању у закуп тог земљишта, односно даном отуђења тог земљишта.

Према одредби члана 10. Закона, обавеза по основу пореза на имовину настаје даном стицања права, односно даном почетка

коришћења, даном оспособљавања, даном издавања употребне дозволе или даном омогућавања коришћења имовине на други начин.

Одредбом члана 34. став 3. Закона о порезима на имовину прописано је да на имовину коју стекне, започне или престане да користи у току године или му по другом основу настане или престане пореска обавеза, обвезник подноси пореску пријаву у року од десет дана од дана настанка такве промене.

Према томе, ако је у конкретном случају земљорадничкој задрузи престало право из члана 2. на пољопривредном земљишту, задруга је дужна да у року од десет дана поднесе пореску пријаву пореском органу месно надлежном према месту те непокретности, на обрасцу ППИ-1.

С обзиром да у конкретном случају из захтева није јасна врста права на конкретном пољопривредном земљишту у државној својини (право коришћења, закуп ...), а да из решења о утврђивању пореза на имовину произилази да задруга вредност тог земљишта евидентира у пословним књигама, конкретан одговор може се дати након достављања података о врсти права конституисаних на конкретном земљишту и лицима која су њихови имаоци, да ли су та права уписана у јавне књиге о евиденцији непокретности, односно по ком основу вредност конкретног земљишта задруга исказује у својим пословним књигама.

3. Порез на пренос апсолутних права у случају када се право својине на непокретности преноси на даваоца доживотног издржавања – брачног друга

(*Мишљење Министарства финансија*, бр. 430-01-00372/2006-04 од 4.1.2007. год.)

Одредбом члана 23. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04), а у вези с одредбом члана 2. став 1. тачка 1) Закона, прописано је да се порез на пренос апсолутних права плаћа код преноса уз накнаду права својине на непокретности.

Преносом уз накнаду, у смислу Закона, не сматра се пренос апсолутног права на који се плаћа порез на додату вредност, у складу са законом којим се уређује порез на додату вредност (члан 24а Закона).

Према одредби члана 11. Закона о наслеђивању („Сл. гласник РС“, бр. 46/95 и 101/03), када оставилац нема потомства, брачни друг не наслеђује у првом наследном реду.

Сагласно члану 12. ст. 1. и 2. Закона о наслеђивању, други наследни ред чине оставиочев брачни друг и оставиочеви родитељи и њихово потомство. Оставиочев брачни друг наслеђује половину заоставштине, а другу половину на једнаке делове наслеђују оставиочеви родитељи.

Према одредби члана 194. став 1. Закона о наслеђивању, уговором о доживотном издржавању обавезује се прималац издржавања да се после његове смрти на даваоца издржавања пренесе својина тачно одређених ствари или каква друга права, а давалац издржавања се обавезује да га, као накнаду за то, издржава и да се брине о њему до краја његовог живота и да га после смрти сахрани.

Према одредби члана 31. став 1. тачка б) Закона, порез на пренос апсолутних права не плаћа се када се право својине на непокретности преноси на даваоца доживотног издржавања – брачног друга, односно лице које се у односу на примаоца издржавања налази у првом наследном реду, на део непокретности који би давалац издржавања по закону наследио у моменту закључења уговора.

Дакле, ако у конкретном случају брачни друг – прималац издржавања није имао потомство, на пренос права својине на непокретностима (стану и идеалном делу од $\frac{1}{2}$ викенд куће) по основу уговора о доживотном издржавању другом брачном другу – даваоцу издржавања, порез на пренос апсолутних права се плаћа, осим на део непокретности (у конкретном случају $\frac{1}{2}$ стана и $\frac{1}{4}$ викенд куће) који би давалац издржавања по закону наследио од брачног друга – примаоца издржавања у моменту закључења уговора (да тај уговор није закључен).

Порез на пренос апсолутних права плаћа се по стопи од 5% на пореску основицу коју чини тржишна вредност апсолутног права (које је пренето по основу уговора о доживотном издржавању – у делу за који, сагласно Закону, обвезник нема право на пореско ослобођење), коју утврђује надлежни порески орган (члан 27. став 6. и члан 30. тачка 2. Закона). Обвезник пореза је давалац издржавања (члан 25. став 4. Закона).

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе, односно на постојање основа за пореско ослобођење у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

4. Порески третман пренетих средстава која су решењем одређена као донација Града Београда за гасификацију Клиничког центра Србије

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-1468/2006-04 од 3.1.2007. год.)

Према одредби члана 14. ст. 3. и 4. Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04, у даљем тексту: Закон), порез на поклон плаћа се и на поклон примљени готов новац, штедне улоге, депозите у банкама, новчана потраживања, права интелектуалне својине, уделе у правном лицу, хартије од вредности, право својине на употребљаваном моторном возилу, употребљаваном пловном објекту, односно употребљаваном ваздухоплову на сопствени погон, осим државног, и друге покретне ствари. Порез на поклон плаћа се и у случају преноса без накнаде имовине правног лица.

Поклоном, у смислу Закона, не сматра се пренос без накнаде права на непокретностима и покретним стварима из члана 14. ст. 1. и 4. на који се плаћа порез на додату вредност, у складу с прописима којима се уређује порез на додату вредност, независно од постојања уговора о поклону (члан 14. став 6. Закона).

Порез на наслеђе и поклон не плаћа се на новац, права, односно ствари из члана 14. став 3. Закона уколико је појединачна тржишна, односно номинална вредност предмета опорезивања, односно његов појединачни износ мањи од 9.000 динара (члан 20. Закона).

По мишљењу Министарства финансија, ако локалне власти, у складу са Одлуком о буџету, врше пренос новчаних средстава за одређене намене органима (фондовима, установама ...) основаним од стране конкретних локалних власти, који се финансирају из локалних јавних прихода и над којима оснивач врши законом утврђена права у погледу управљања и финансирања, тај пренос нема карактер поклона у смислу предмета опорезивања порезом на наслеђе и поклон, што значи да се порез на наслеђе и поклон по том основу не плаћа.

Међутим, ако локалне власти по основу уговора о донацији врше пренос новчаних средстава за одређене намене органима који нису основани од стране конкретних локалних власти и над којима конкретна локална власт нема законско право и обавезу у погледу финансирања (из локалних јавних прихода), тај пренос има карактер поклона на који се порез на наслеђе и поклон плаћа (ако се на тај пренос не плаћа порез на додатну вредност).

5. Порески третман улагања права својине на згради од стране физичког лица у друштво са ограниченом одговорношћу чији је оснивач то лице

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-01474/2006-04 од 26.12.2006. год.)

Према одредби члана 31. став 1. тачка 3) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04), порез на пренос апсолутних права не плаћа се код улагања апсолутних права у капитал акционарског друштва, односно друштва са ограниченом одговорношћу.

Према томе, када физичко лице уложи у друштво са ограниченом одговорношћу, чији је оснивач, право својине на згради (у конкретном случају, право својине које је стекао изградњом на земљишту на коме је то физичко лице ималац права коришћења и за чију изградњу је том физичком лицу издата инвестиционо-техничка документација за изградњу), порез на пренос апсолутних права се не плаћа.

Чињенично стање од утицаја на постојање и висину пореске обавезе у сваком конкретном случају цени надлежни порески орган.

6. Порески третман преноса права на непокретности по основу пресуде којом је опозван уговор о поклону непокретности

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00308/2006-04 од 16.10.2006. год.)

Према одредби члана 23. тачка 1), а у вези са чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о порезима на имовину („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02 и 135/04), порез на пренос апсолутних права плаћа се код преноса права својине на непокретности уз накнаду.

Одредбом члана 24. тачка 1) Закона, прописано је да се преносом уз накнаду, у смислу члана 23. Закона, сматра и стицање права својине и других права из члана 23. Закона на основу правоснажне судске одлуке или другог акта државног органа.

Према томе, на пренос права својине на непокретности по основу судске одлуке порез на пренос апсолутних права се плаћа, независно од тога што се пренос врши између лица која су у сродству и што је преносилац права по основу судске одлуке то право стекао поклоном од стране своје мајке – стицаоца по основу судске одлуке.

ПОРЕЗ НА ДОХОДАК ГРАЂАНА

1. Примена чл. 87. до 89. и члана 117. Закона о порезу на доходак грађана код утврђивања годишњег пореза на доходак грађана за 2006. годину

(Објашњење Министарства финансија, бр. 414-00-0027/2006-04 од 1.2.2007. год.)

1. Неопорезиви износи и лични одбици

У складу са одредбама члана 87. ст. 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана ('Службени гласник РС', бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06 – у даљем тексту: Закон), годишњи порез на доходак грађана плаћају физичка лица, и то:

– резиденти који су у календарској години остварили доходак већи од троструког износа просечне годишње зараде по запосленом исплаћене у Републици у години за коју се утврђује порез, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике (у даљем тексту: просечна годишња зарада);

– странци резиденти и резиденти упућени на рад у иностранство, који су у календарској години остварили доходак већи од петоструког износа просечне годишње зараде.

Изузетно, ако обвезник – резидент упућен у иностранство ради обављања послова за резидентно правно лице из члана 17.

Закона, оствари зараду у иностранству у висини мањој од 60% од укупно оствареног дохотка (који је предмет опорезивања годишњим порезом) у календарској години у којој се утврђује годишњи порез, примењује се неопорезиви износ у висини троструке просечне годишње зараде, у складу са чланом 87. став 3. Закона.

Сагласно члану 88. Закона обвезник годишњег пореза на доходак грађана има право на личне одбитке који износе:

- за пореског обвезника – 40% од просечне годишње зараде;
- за издржаваног члана породице – 15% од просечне годишње зараде, по члану.

Укупан износ личних одбитака не може бити већи од 50% дохотка за опорезивање.

Ако су два или више чланова породице обвезници годишњег пореза на доходак грађана, одбитак за издржаване чланове породице може остварити само један обвезник.

Сагласно томе, с обзиром да према податку Републичког завода за статистику, објављеном у “Сл. гласнику РС” бр. 9/07, просечна годишња зарада по запосленом исплаћена у 2006. години износи 380.940 динара, неопорезиви износ дохотка, лични одбитици и износ обрачунске величине за утврђивање пореске стопе су следећи:

1.1. Неопорезиви износ дохотка:

- за физичко лице резидента – 1.142.820 динара;
- за странца резидента и за резидента упућеног у иностранство ради обављања послова за резидентно правно лице из члана 17. Закона – 1.904.700 динара.

1.2. Лични одбитици:

- за пореског обвезника – 152.376 динара;
- за издржаваног члана породице, по члану – 57.141 динара.

1.3. *Износ обрачунске величине за утврђивање одговарајуће пореске стоје, и то:*

– по стопи од 10% за:

- износ до шестоструке просечне годишње зараде – 2.285.640 динара (за обвезника из члана 87. став 1);
- износ до осмоструке просечне годишње зараде – 3.047.520 динара (за обвезника из члана 87. став 2);

– по стопи од 15% за:

- износ преко шестоструке просечне годишње зараде – износ преко 2.285.640 динара (за обвезника из члана 87. став 1);
- износ преко осмоструке просечне годишње зараде – износ преко 3.047.520 динара (за обвезника из члана 87. став 2).

2. *Приходи који се опорезују*

Према одредби члана 87. став 4. Закона, предмет опорезивања годишњим порезом на доходак грађана су приходи који су исплаћени, односно остварени у периоду од 1. јануара до 31. децембра 2006. године, независно на који се период исплате односе, по следећим основима:

- 1) зарада – чл. 13. до 14б Закона;
- 2) опорезиви приходи од самосталне делатности – чл. 33. и 40. Закона;
- 3) опорезиви приходи од ауторских и сродних права и права индустријске својине – чл. 55. и 60. Закона;
- 4) опорезиви приходи од непокретности – чл. 68. и 70. Закона;
- 5) опорезиви приходи од давања у закуп покретних ствари – члан 82. ст. 3. до 5. Закона;
- 6) опорезиви приходи од осигурања лица – члан 84. став 2. Закона;
- 7) опорезиви приходи спортиста и спортских стручњака из члана 84а Закона;

- 8) опорезиви други приходи – члан 85. Закона;
- 9) приходи по основима из тач. 1) до 8) овог става, остварени и опорезовани у другој држави.

3. Умањење за плаћени порез и доприносе за обавезно социјално осигурање

Према одредби члана 87. став 5. Закона, зарада, опорезиви приходи од ауторских и сродних права и права индустријске својине, опорезиви приход спортиста и спортских стручњака и опорезиви други приходи из члана 85. Закона умањују се за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање плаћене у Републици на терет лица које је остварило зараду, односно опорезиве приходе, а сви остали опорезиви приходи који су предмет опорезивања годишњим порезом умањују се за порез плаћен на те приходе у Републици.

Приходи остварени и опорезовани у другој држави умањују се за порез плаћен у тој другој држави (члан 87. став 6. Закона).

4. Доходак за опорезивање

Сагласно одредби члана 87. став 8. Закона доходак за опорезивање чини разлика између дохотка утврђеног у складу са ст. 4. до 7. тог члана и неопорезивог износа из става 1, односно става 2. тог члана.

То значи да се доходак за опорезивање обрачунава (утврђује) на тај начин што се годишњи збир прихода по основу зараде и опорезивих прихода из става 4. члана 87. Закона, који су предмет опорезивања годишњим порезом, умањи за порез и доприносе за обавезно социјално осигурање (ст. 5. и 6. тог члана), па од тако добијеног износа одбије неопорезиви износ из става 1, односно става 2. члана 87. Закона.

Доходак за опорезивање представља обрачунску величину на основу које се утврђује која стопа прогресивног опорезивања годишњим порезом на доходак грађана ће се применити.

5. Пореска стопа и основица

Према одредби члана 89. Закона, годишњи порез на доходак грађана плаћа се по стопи од 10%, односно 15%.

Наиме, за физичко лице резидента из члана 87. став 1. Закона, који је у календарској години остварио доходак за опорезивање до шестоструке просечне годишње зараде, као и за физичко лице из члана 87. става 2. Закона – странца резидента и резидента који је упућен на рад у иностранство, а који је у календарској години остварио доходак за опорезивање до осмоструког износа просечне годишње зараде – стопа годишњег пореза је 10%.

Уколико је обвезник – резидент из члана 87. став 1. Закона остварио доходак за опорезивање који је већи од шестоструке просечне годишње зараде, а обвезник из става 2. тог члана – странац резидент и резидент који је упућен на рад у иностранство остварио доходак за опорезивање већи од осмоструког износа просечне годишње зараде, на износ који је већи од шестоструке, односно осмоструке просечне годишње зараде, примењује се стопа годишњег пореза у висини од 15%.

Сагласно томе, пореска стопа од 10% или 15%, која је у сваком конкретном случају опорезивања годишњим порезом утврђена у зависности од висине дохотка за опорезивање, примењује се на опорезиви доходак као пореску основицу, а који представља разлику између дохотка за опорезивање и личних одбитака, сагласно члану 88. Закона.

То значи да се годишњи порез на доходак грађана плаћа на опорезиви доходак по стопи, и то:

- 10% – за физичко лице – резидента који је остварио доходак за опорезивање у износу до шестоструке просечне годишње зараде – износ до 2.285.640 динара;
- за странца резидента и за резидента упућеног на рад у иностранство – који је остварио доходак за опорезивање у износу до

- 15%
 - осмоструке просечне годишње зараде – износ до 3.047.520 динара;
 - за физичко лице – резидента који је остварио доходак за опорезивање у износу који је већи од 2.285.640 динара, на износ преко 2.285.640 динара;
 - за странца резидента и за резидента упућеног на рад у иностранство – који је остварио доходак за опорезивање у износу који је већи од 3.047.520 динара, на износ преко 3.047.520 динара.

Сходно томе, обвезник коме разлика између годишњег збира прихода (из члана 87. став 4. Закона) за 2006. годину и плаћеног пореза и доприноса (члан 87. ст. 5. и 6. Закона), умањена за неопорезиви износ од 1.142.820 динара (члан 87. став 1. Закона), односно 1.904.700 динара (члан 87. став 2. Закона) чини доходак за опорезивање, у случају да је тај износ мањи од 2.285.640 динара, односно 3.047.520 динара примењује се стопа од 10%. Уколико обвезник оствари доходак за опорезивање већи од 2.285.640 динара, односно 3.047.520 динара примењује се стопа од 15% и то на износ преко 2.285.640 динара, односно 3.047.520 динара.

Доходак за опорезивање, утврђен сагласно члану 87. став 8. Закона, на основу кога је опредељена пореска стопа по члану 89. Закона, умањује се за износ припадајућих личних одбитака из члана 88. Закона, чиме се добија пореска основица, односно опорезиви доходак, на који се примењује утврђена пореска стопа, од 10%, односно 15%.

Наиме, уколико је обвезник–резидент остварио укупне приходе – зараду (која у себи не садржи порез и доприносе на терет запосленог) у 2006. години у износу од 4.000.000 динара, при чему је доходак за опорезивање 2.857.180 динара (остварени приход – неопорезиви износ: $4.000.000 - 1.142.820 = 2.857.180$), на износ до 2.285.640 динара се примењује стопа од 10%, а на износ преко 2.285.640 динара, односно на износ од 571.540 динара се примењује стопа од 15%.

– Укупни остварени приходи	4.000.000
– Доходак за опорезивање (оств. приходи – неопорезиви износ)	2.857.180
– стопа 10%	2.285.640
– стопа 15%	571.540
– Лични одбици (за обвезника и за једно издржавано лице)	209.517
– Основица за опорезивање (опорезиви доходак) $2.285.640 - 209.517 = 2.076.123$	$2.076.123 \times 10\%$ $571.540 \times 15\%$
– Годишњи порез	293.343 динара

6. Подношење пореске пријаве

Пореска пријава за утврђивање годишњег пореза на доходак грађана подноси се на Обрасцу ППДГ-5 који је прописан чланом 6. Правилника о обрасцима пореских пријава за утврђивање пореза на приходе грађана („Сл. гласник РС”, бр. 7/04).

Пореска пријава на Обрасцу ППДГ-5 подноси се најкасније до 15. марта 2007. године.

Овим објашњењем ставља се ван снаге објашњење број 414-00-0011/2006-04 од 26. јануара 2007. године.

2. Обрачунавање и плаћање пореза на доходак грађана на зараде и уговорене накнаде по основу повремених послова и пружања консултантских услуга

(Мишљење Министарства финансија, бр. 414-00-199/2005-04 од 22.1.2007. год.)

1. Одредбом члана 1. и 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС”, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06-

исправка, у даљем тексту: Закон) прописано је да порез на доходак грађана плаћају физичка лица која остварују доходак и то на приходе из свих извора, сем оних који су посебно изузети тим законом.

Обвезник пореза на доходак грађана је физичко лице – резидент и нерезидент, које је, по одредбама Закона, дужно да плати порез на доходак остварен на територији Републике Србије и у другој држави, сагласно чл. 7. и 8. Закона.

Порез на доходак грађана на зараду коју оствари запослени утврђује се, обрачунава и плаћа сагласно чл. 13. до 21а, чл. 99, 101. и 101а Закона.

Основицу пореза на зараде за запослене, у смислу закона који уређује рад, почев од 1. јануара 2007. године чини зарада из члана 13. став 1. и чл. 14. до 14б Закона умањена за износ од 5.000 динара месечно, односно усклађени неопорезиви износ који важи у моменту исплате зараде сагласно члану 12а Закона.

Сагласно одредби члана 16. Закона, порез на зараду плаћа се по стопи од 12%.

Порез на доходак грађана на зараде плаћа се по одбитку, што значи да за сваког обвезника (запосленог) и за сваки појединачно исплаћени приход, исплатилац (послодавац) обрачунава, обуставља и уплаћује порез на прописане рачуне у моменту исплате прихода, у складу с прописима који важе на дан исплате прихода, сагласно чл. 99. и 101. Закона.

Уколико обвезник остварује зараде или друге приходе у или из друге државе, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, дужан је да сам обрачуна и уплати порез по одбитку по одредбама Закона, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац прихода, као и ако приход оствари од лица које није обвезник

обрачунавања и плаћања пореза по одбитку, сагласно члану 107. Закона.

Начин и поступак обрачунавања пореза на зараду и утврђивање пореске основице у случају примене неопорезивог износа од 5.000 динара, односно усклађеног неопорезивог износа који важи у моменту исплате зараде, уређен је Правилником о начину и поступку обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице („Сл. гласник РС“, бр. 116/06, у даљем тексту: Правилник).

Одредбом члана 6. став 1. Правилника прописано је да се основица за обрачун пореза на зараду запосленог по основу радног односа у Републици Србији, заснованог сагласно прописима Републике Србије, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације утврђује у складу с одредбама овог правилника.

Ставом 2. тог члана прописано је да запослени у том случају, сагласно члану 107. Закона, сам обрачунава и уплаћује порез на зараде, ако порез не обрачуна и не уплати исплатилац зараде, односно накнаде зараде. Обвезник (запослени) дужан је да достави пореску пријаву на Обрасцу ПП ОПО пореском органу, надлежном према месту свог пребивалишта, односно боравишта, у року од 15 дана од дана када је примио зараду или друге приходе, сагласно члану 107. Закона.

Образац ПП ОПО – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима за зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника прописан је Правилником о обрасцу пореске пријаве о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима од стране физичког лица као пореског обвезника („Сл.

гласник РС“, бр. 11/05). Напомињемо да је Министарство финансија, у предмету број 414-00-199/2005-04 од 30. марта 2006. године, дало објашњење у погледу начина попуњавања Обрасца ПП ОПО.

2. Приходи које физичко лице оствари по основу уговорене накнаде за обављање повремених послова и консултантских услуга имају третман осталих – других прихода из члана 85. Закона и подлежу плаћању пореза на доходак грађана по том основу.

Порез на доходак грађана на остале – друге приходе плаћа се по одбитку, по стопи од 20% која се примењује на основицу коју чини бруто приход умањен за нормиране трошкове у висини од 20% (чл. 85. и 86. Закона).

Такође, у случају кад су испуњени услови из члана 107. Закона, обвезник је дужан да сам обрачуна и уплати порез на зараде, ако порез не обрачунава и не уплати исплатилац прихода.

3. Указујемо да зараде, као и други приходи који су предмет опорезивања порезом на доходак грађана, приликом њиховог остваривања (умањени за плаћени порез и доприносе, ако се плаћају), ако заједно са приходима по другим основама који улазе у основицу годишњег пореза прелазе прописани неопорезиви износ, подлежу плаћању и годишњег пореза на доходак грађана (на износ изнад прописаног неопорезивог износа), као додатног пореза, у складу с одредбама чл. 87. до 89. Закона.

Годишњи порез на доходак грађана плаћа се по стопи од 10% или 15%, зависно од висине оствареног дохотка за опорезивање (члан 89. Закона).

Пореска пријава за утврђивање и плаћање годишњег пореза на доходак грађана подноси се на обрасцу ППДГ-5, који је прописан Правилником о обрасцима пореских пријава за

утврђивање пореза на приходе грађана („Сл. гласник РС“, бр. 7/04), по истеку календарске године за коју се утврђује годишњи порез, најкасније до 15. марта наредне године.

3. Начин и поступак обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице

(Објашњење Министарства финансија, бр. 414-00-194/2006-04 од 8.1.2007. год.)

1. Утврђивање основице пореза на зараду

1.1. Утврђивање основице пореза на зараду запосленог у случају умањења зараде за прописани неопорезиви износ од 5.000 динара месечно из члана 15а став 2. Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 80/02-др. закон, 135/04, 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон), уређено је одредбама члана 101а Закона и одредбама Правилника о начину и поступку обрачунавања пореза на зараде у случају умањења пореске основице („Сл. гласник РС“, бр. 116/06, у даљем тексту: Правилник).

Основицу за обрачун пореза на зараде за запослене у смислу закона који уређује рад, чини зарада из члана 13. став 1. и чл. 14. до 14б Закона, умањена за износ од 5.000 динара месечно, сагласно ставу 2. члана 15а Закона.

Према члану 2. Правилника, пореска основица код исплате зараде, накнаде зараде и других примања запосленог, на терет средстава послодавца, која се у смислу закона сматрају зарадом (у даљем тексту: зарада код послодавца) и пореска основица за обрачун пореза на зараде код исплате накнаде зараде запосленом

која се врши на терет средстава другог исплатиоца (у даљем тексту: накнада зараде код другог исплатиоца), утврђују се тако што се износ зараде код послодавца, односно накнаде зараде код другог исплатиоца умањује за неопорезиви износ који важи у моменту исплате зараде, односно накнаде зараде (у даљем тексту: неопорезиви износ).

1.2. Одредбом члана 3. Правилника прописано је да се неопорезиви износ, односно сразмеран део неопорезивог износа уколико запослени ради са непуним радним временом (у даљем тексту: припадајући сразмерни износ), обрачунава у пуном, односно припадајућем сразмерном износу приликом исплате првог дела зараде код послодавца, односно приликом исплате накнаде зараде за одговарајући месец.

У случају кад је износ првог дела зараде мањи од неопорезивог износа, односно припадајућег сразмерног износа, код исплате наредног дела, односно наредних делова зараде код послодавца за тај месец, извршиће се умањење зараде за износ разлике између пуног неопорезивог износа, односно припадајућег сразмерног износа и износа умањења зараде искоришћеног код исплате првог дела, односно укупног умањења искоришћеног код исплата претходних делова зараде, што се сходно примењује и код исплате накнаде зараде код другог исплатиоца, уколико се та накнада исплаћује у деловима.

1.3. Неопорезиви износ од 5.000 динара месечно, за који се врши умањење зараде ради утврђивања пореске основице, усклађује се годишње стопом раста цена на мало у календарској години која претходи години у којој се усклађивање врши, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, сагласно члану 12а Закона. Усклађени динарски износ објављује Влада Републике Србије, а примењује се од првог дана наредног месеца по објављивању тог износа.

Прво усклађивање износа од 5.000 динара из члана 5. (члан 15а Закона) и члана 26. (члан 101а Закона) Закона о изменама и допунама Закона о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС”, бр. 62/06 и 65/06-исправка, у даљем тексту: Закон о изменама и допунама), према члану 39. ст. 2. и 3. тог закона, извршиће се у јануару 2007. године за раст цена на мало за период од 1. августа до 31. децембра 2006. године. Тако усклађени динарски износ, по објављивању, примењиваће се од 1. фебруара 2007. године.

Сагласно томе, примера ради, послодавац који зараду за месец јануар 2007. године у целости исплати после 1. фебруара 2007. године, има право на умањење пореске основице за (усклађени) неопорезиви износ који важи у моменту исплате, уз примену пореске стопе од 12%.

Уколико послодавац, на пример, јануарску зараду или део те зараде исплати у јануару 2007. године извршиће умањење пореске основице за неопорезиви износ који важи у моменту исплате зараде (5.000 динара), ако је исплаћени део зараде већи од неопорезивог износа.

У случају да код исплате претходног дела, односно делова зараде за јануар није искоришћено умањење зараде у износу од 5.000 динара, умањење ће се изврши сагласно одредби члана 8. Правилника.

Наиме, том одредбом је прописано да се умањење зараде у случају кад, због усклађивања динарских износа према члану 12а Закона, дође до повећања неопорезивог износа, а код претходних исплата зараде за одговарајући месец није искоришћено умањење зараде у пуном износу, врши тако што се преостали део зараде који се исплаћује умањи за износ разлике између усклађеног неопорезивог износа који важи у моменту исплате тог дела зараде код послодавца и искоришћеног умањења зараде код претходне исплате, односно исплата.

То значи да ће послодавац уколико исплати део зараде у јануару и не искористи неопорезиви износ који важи у моменту те исплате у пуном износу (5.000 динара), а након тога дође до повећања неопорезивог износа због усклађивања динарских износа, приликом исплате преосталог дела зараде у месецу фебруару умањити преостали део зараде за износ разлике усклађеног неопорезивог износа који важи у моменту исплате тог дела зараде код послодавца и искоришћеног умањења зараде код претходне исплате.

1.4. Одредбом члана 11. Правилника прописана је обавеза за послодавца да приликом сваке исплате зараде, односно накнаде зараде за одговарајући месец, уз Образац ПП ОПЈ – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу на зараде, који подноси за ту исплату зараде, односно накнаде зараде надлежној организационој јединици Пореске управе према месту свог седишта, односно пребивалишта, доставља и обавештење о запосленима који раде са непуним радним временом, које садржи податке о броју запослених који раде са непуним радним временом, њиховом имену и презимену, јединственом матичном броју и проценту радног времена у односу на пуно радно време.

Запослени по основу радног односа у Републици Србији, заснованог сагласно прописима Републике Србије, код дипломатског или конзуларног представништва стране државе, односно међународне организације или код представника и службеника таквог представништва, односно организације, који ради са непуним радним временом, Образац ПП ОПО – Пореска пријава о обрачунатом и плаћеном порезу по одбитку и припадајућим доприносима на зараду/другу врсту прихода од стране физичког лица као пореског обвезника, подноси у законом прописаном року надлежној организационој јединици Пореске управе према месту

свог пребивалишта, односно боравишта и истовремено доставља обавештење о непуном радном времену, исказаном у процентуалном износу у односу на пуно радно време.

2. Исплата зарада остварених закључно са новембром 2006. године

Одредбом члана 35. став 1. Закона о изменама и допунама прописано је да се на зараде које су остварене закључно за месец новембар 2006. године, обрачун пореза на зараде врши по одредбама закона које важе до 1. јануара 2007. године, што значи да, у случају када послодавац исплаћује зараду остварену за месец новембар и све претходне месеце 2006. године, примењује стопу пореза на зараде од 14% без умањења за неопорезиви износ из члана 15а Закона.

3. Исплата зараде остварене за месец децембар 2006. године

Сагласно одредби члана изменама 35. став 2. Закона о изменама и допунама, послодавци који до дана почетка примене Закона о изменама и допунама (до 1. јануара 2007. године) изврше исплату дела зараде за месец децембар 2006. године и плате порез на зараде, а после 1. јануара 2007. године врше исплату другог дела или коначну исплату зараде за месец децембар, обрачун и плаћање пореза на зараде врше у складу са Законом о изменама и допунама.

У случају кад послодавац децембарску зараду исплаћује у више делова, на део зараде који се исплаћује у месецу децембру 2006. године примењује се стопа пореза на зараде од 14%. При исплати преосталог дела децембарске зараде који се врши после 1. јануара 2007. године, део зараде који се исплаћује умањује се за

сразмерни неопорезиви износ који одговара проценту дела исплаћене зараде у јануару у односу на укупно остварену, односно исплаћену зараду за пун фонд радних часова за месец децембар 2006. године и примењује се пореска стопа од 12%.

То, практично, значи да ако послодавац у јануару 2007. године исплати део децембарске зараде (20.000 динара), што представља 50% од укупне зараде остварене за децембар 2006. године, послодавац може да умањи основицу за обрачун пореза на зараде за 50% од неопорезивог износа, односно за 2.500 динара.

Како неопорезиви износ важи само за обрачун пореза на зараде, доприноси за обавезно социјално осигурање обрачунавају се на пун износ бруто зараде запосленог, сагласно члану 13. став 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање ("Сл. гласник РС", бр. 84/04, 61/05 и 62/06).

ПОРЕЗИ НА УПОТРЕБУ, ДРЖАЊЕ И НОШЕЊЕ ДОБАРА

1. Доказ за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на употребу моторног возила у случају инвалидитета власника

(Мишљење Министарства финансија, бр. 434-02-00060/2006-04 од 3.1.2007. год.)

Умањења, односно ослобођења од плаћања пореза на употребу моторних возила, прописана су одредбама члана 4. став 2. и члана 5. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01, 80/02, 43/04, 132/04, 112/05 и 114/06).

Одредбом члана 5. став 1. Закона прописано је да власници путничких аутомобила и мотоцикала – војни инвалиди, цивилни инвалиди рата и инвалиди рада са 80 или више процената телесног оштећења или код којих постоји телесно оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета ногу од 60 или више процената, ослобођени су пореза прописаног одредбама чл. 2. до 4. Закона.

Доказ за остваривање права на ослобођење од плаћања пореза на употребу моторног возила, по основу одредбе члана 5. став 1. Закона, по мишљењу Министарства финансија, јесте

решење о степену инвалидитета издато од стране надлежног органа. Право на ослобођење остварује се подношењем тог доказа органу надлежном за регистрацију возила, продужење регистрације, односно замене регистарских таблица.

2. Ослобођење војних пензионера од плаћања пореза на регистровано оружје

(Мишљење Министарства финансија, бр. 430-03-00341/2006-04 од 19.12.2006. год.)

Према одредби члана 24. Закона о порезима на употребу, држање и ношење добара („Сл. гласник РС“, бр. 26/01 ...112/05), порез на регистровано оружје плаћа се на регистровано оружје за које је издато одобрење за држање оружја: аутоматску и полуаутоматску пушку, односно на оружје за које је издат оружни лист за држање оружја за личну безбедност, односно дозвола за ношење оружја за личну безбедност.

Према одредби члана 25. став 1. тачка 4) Закона, порез на регистровано оружје не плаћа се на оружје које је обвезник добио као награду или приликом одласка у пензију, од Војске Југославије или Министарства унутрашњих послова, а највише на једно од добијених регистрованих оружја за које је прописана најнижа висина пореза.

Према томе, на регистровано оружје из члана 24. Закона које је физичко лице – порески обвезник купило (дакле, није га добило као награду или приликом одласка у пензију од Војске или Министарства унутрашњих послова), а које је „користило као службено до пензионисања“, порез на регистровано оружје се плаћа.

ЦАРИНЕ

1. Царински третман привременог увоза аутомобила од стране страног физичког лица које је у Републици Србији ангажовано на спровођењу пројекта који финансира Европска унија

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-28/2007-17 од 23.1.2007. год.)

Одредбом члана 21. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) прописано је да се одредбе овог закона не примењују на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као и на спровођење царинског поступка ако је то другачије уређено међународним уговором.

Такође, према члану 5. став 1. Закона о ратификацији Оквирног споразума између Савезне Републике Југославије и Комисије Европских заједница („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 2/2003), између осталог, наша држава се обавезала да особље које учествује у спровођењу мера прописаних овим споразумом, као и чланови њихове уже породице не може да ужива ништа мање погодности, привилегија и изузећа од оних које обично ужива друго међународно особље које ради у Савезној Републици Југославији на основу неког билатералног или мултилатералног споразума или аранжмана економске помоћи и да се издају све дозволе неопходне за увоз предмета у складу с овим програмом, као и дозволе потребне за реекспорт поменутих предмета.

Сходно наведеном, на предметни аутомобил који страно физичко лице привремено увози док је на привременом раду у

Републици Србији не постоји обавеза плаћања увозних дажбина уколико га то лице користи док је ангажовано на спровођењу пројекта који је финансиран у складу с програмом Европске уније.

2. Утврђивање царинске вредности робе која се увози за потребе самосталне занатске радње

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-381/2006-17 од 22.1.2007. год.)

Одредбама чл. 46. до 62. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) утврђује се царинска вредност робе ради примене стопа из Царинске тарифе и обрачуна осталих увозних дажбина, као и примена нетарифних мера у складу с прописима којима се уређује спољнотрговински промет (члан 45. Закона).

Утврђивање царинске вредности за робу врши се применом једног од хијерархијски прописаних Метода вредновања, у складу са чл. 46, 48, 49, 51, 52. и 53. Царинског закона, а то значи да се царинска вредност најпре утврђује по првом методу тј. на основу трансакцијске (фактурне) вредности увезене робе, а само уколико се царинска вредност не може утврдити по првом методу, односно уколико нису испуњени услови за утврђивање царинске вредности из члана 46. Закона, царинарница ће приступити утврђивању царинске вредности на основу следећих метода, које су прописане наведеним члановима Царинског закона, док не дође до првог одговарајућег метода на основу којег је могуће утврдити царинску вредност. Који ће се метод царинског вредновања применити зависи од расположивих података за конкретан случај.

Такође, одредбама члана 61. Царинског закона прописано је да је царински орган дужан да увозника, на његов захтев, у писаној форми обавести о царинској вредности која је утврђена у складу с одредбама овог закона, као и о методу који је примењен приликом утврђивања те вредности.

Уколико увозник сматра да је царински орган, приликом утврђивања царинске вредности робе која се увози за потребе

самосталне занатске радње, донео одлуку којом је погрешно утврђено чињенично стање, односно погрешно примењен материјални пропис, има право жалбе комисији за жалбе Управе царина сходно члану 24. Царинског закона.

Према прописима који регулишу вођење пословних књига предузетника који воде пословне књиге по систему простог књиговодства, у конкретном случају самостална занатска радња није у обавези да примењује Закон о рачуноводству и ревизији („Сл. гласник РС“, бр. 46/06) и Правилник о контном оквиру за привредна друштва, задруге, предузетнике и друга правна лица („Сл. гласник РС“, бр. 114/06) који пословне књиге воде по систему двојног књиговодства.

Предузетници који пословне књиге воде по систему простог књиговодства дужни су да примењују Закон о порезу на доходак грађана („Сл. гласник РС“, бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06 и 65/06) и Правилник о пословним књигама и исказивању финансијског резултата по систему простог књиговодства („Сл. гласник РС“, бр. 140/04).

Сходно наведеном, самостална занатска радња, у конкретном случају, није у обавези да наведену разлику прокњижи у својим пословним књигама.

У случају да одлучи да прокњижи разлику, књижење ће се извршити тако што ће се наведена разлика унети у колону 12 – Набавна вредност робе, репроматеријала и резервних делова као расход, а као приход у колону 7 – Остали приходи, књиге ПК-1.

3. Могућност ослобађања од плаћања увозних дажбина на путнички аутомобил марке Peugeot допремљен из Републике Црне Горе у Републику Србију

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00486/2006-17 од 17.1.2007. год.)

Роба страног порекла коју увозе држављани Републике Србије, а која се упућује са царинског подручја Републике Црне

Горе на царинско подручје Републике Србије, подлеже плаћању увозних дажбина, осим ако се ради о возилима за која постоји царинска документација да су оцарињена пре 27.4.1992. године.

На основу изнетог, право на ослобађање од плаћања увозних дажбина може се остварити само уколико се надлежној царинарници поднесе доказ да је предметно возило оцарињено пре 27.4.1992. године.

Такође, напомињемо да је Уредбом о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 106/05) регулисан увоз моторних возила, а за њено спровођење надлежно је Министарство за економске односе са иностранством.

4. Третман надокнада за коришћење лиценце „avon“ (коју, према члану 3. Уговора о лиценци, стицалац лиценце има да исплати „Avon“-у као даваоцу лиценце у износу од 6% нето продаје производа), из аспекта Царинског закона и Закона о Царинској тарифи

(Мишљење Министарства финансија, бр. 02302-535/2006-17 од 16.1.2007. год.)

Царинска вредност робе утврђује се у односу на робу која се увози, па се, с обзиром да уговор о купопродаји није достављен, не могу дати прецизни одговори за утврђивање царинске основице за конкретну робу.

Министарство финансија указује да на основу члана 46. ст. 1. тачка 3. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05-др. закон и 62/06-др. закон) када део прихода од касније продаје робе припада продавцу, усклађивање трансакцијске вредности тј. цене која је стварно плаћена или коју треба платити за увезену робу, ако је то могуће, врши се тако што се тој цени, у складу са чланом 54. став 1. тачка 3. тог закона, додају накнаде за коришћење права интелектуалне својине, укључујући накнаду за лиценце за робу која се вреднује, које купац плаћа као услов за продају робе која се процењује, ако такве накнаде нису укључене у стварно плаћену цену или цену коју треба платити.

Из достављеног Уговора о лиценци који је закључен између „Avon Products Ins.“ и „Avon Cosmetics SCG“ не може се утврдити да ли је плаћање надокнаде за лиценцу услов за продају робе која се увози, нити да ли су те надокнаде већ укључене у цену робе.

Мишљење Министарства финансија је да у конкретном случају, уколико накнада није укључене у трансакцијску вредност робе, тој вредности се не би могла додати накнада за коришћење трговачке марже у продаји, имајући у виду начин на који је та накнада уговорена. То значи да се приликом увоза конкретне робе не би могао користити метод вредновања на основу трансакцијске цене, већ неки од наредних метода вредновања утврђених члановима од 48. до 53. Царинског закона, при чему ће се сви елементи уговорних односа узети у обзир, укључујући и обавезу купца да продавцу исплати надокнаду за коришћење лиценце. Напомињемо да је странка дужна да надлежном царинском органу достави све релевантне доказе о вредности робе која се увози.

На утврђену царинску вредност плаћају се увозне дажбине за предметну робу по стопи која је одређена Законом о Царинској тарифи („Сл. гласник РС“, бр. 62/05).

Такође, напомињемо да се Уредбом о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник, РС“, бр. 127/03 ... 86/06) уређује поступак са царинском робом, а Правилником о облику, садржини, начину подношења и попуњавања декларације и других образаца у царинском поступку („Сл. гласник РС“, бр. 129/03 ... 23/05) уређује се начин подношења и попуњавања јединствене царинске исправе и других образаца у царинском поступку.

Са становишта рачуноводственог третмана, прибављене лиценце имају третман нематеријалних улагања, према МРС 38 став 21, ако, и само ако: (а) постоји вероватноћа прилива будућих економских користи који се могу приписати средству правног лица и (б) набавна вредност или цена коштања могу да се поуздано измере.

На основу наведеног, према мишљењу Министарства финансија, накнаде за лиценце у конкретном случају не могу да

представљају нематеријална улагања, већ имају третман нематеријалних трошкова и исказују се задужењем рачуна 559 – Остали нематеријални трошкови, а у корист рачуна 439 – Остале обавезе из пословања, сходно члану 31. став 8. и члану 43. став 9. Правилника о Контном оквиру за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике („Сл. гласник РС“, бр. 114/06).

5. Ослобођење од плаћања увозних дажбина на увоз робе намењене изградњи новог моста код Бешке и поправци и реконструкцији постојећег моста

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00391/2006-17 од 16.1.2007. год.)

Одредбом члана 21. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05-др. закон и 62/06-др. закон) прописано је да се одредбе наведеног закона не примењују на плаћање увозних дажбина за робу која се увози, као и на спровођење царинског поступка, ако је то друкчије уређено међународним уговором.

Право на ослобођење од плаћања увозних дажбина, у конкретном случају, предузеће може да оствари код надлежне царинарнице уз подношење захтева за ослобођење и доказа да је предметна роба финансирана из средстава обезбеђених по основу Споразума о зајму између Владе Републике Србије и Европске банке за реконструкцију и развој и Европске инвестиционе банке.

6. Могућност ослобођења од плаћања увозних дажбина на увоз на основу члана 192. став 1. тачке 11а и 3а Царинског закона

(Мишљење Министарства финансија, бр. 07-00-5/2007-17 од 15.1.2007. год.)

Чланом 192. став 1. тачка 11а Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) прописано је да су ослобођени од плаћања увозних дажбина особе са инвалидитетом

са телесним оштећењем од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете групе, цивилни инвалиди рата од прве до пете групе, слепа лица, лица оболела од дистрофије или сродних мишићних и неуромишићних обољења, од параплегије и квадриплегије, церебралне и дечије парализе и од мултиплекс склерозе, родитељи вишеструко ометене деце која су у отвореној заштити, односно о којима родитељи непосредно брину – на путничке аутомобиле које унесу или приме из иностранства за личну употребу.

Уколико су испуњени законом предвиђени услови, право на ослобађање од плаћања увозних дажбина може се остварити у надлежној царинарници, сагласно члану 255а Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник, РС“, бр. 127/03 ... 86/06), ако се надлежној царинарници поднесе потврда Министарства рада, запошљавања и социјалне политике о степену телесног оштећења и ако је путнички аутомобил до 10.000 евра у динарској противвредности.

Имајући у виду наведено, о издавању потврде о степену телесног оштећења одлучује Министарство рада, запошљавања и социјалне политике.

На основу члана 192. став 1. тачка 3а Царинског закона, прописано је да су ослобођени од плаћања увозних дажбина домаћи држављани – чланови посада домаћих бродова и домаћи држављани који су по ма ком основу били на раду у иностранству непрекидно најмање две године – на предмете домаћинства, осим на моторна возила. Чланом 248а Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга прописано је да су наведена лица ослобођена од плаћања увозних дажбина на предмете домаћинства које увозе из иностранства у року од једне године од дана повратка са рада у иностранству, до укупне динарске противвредности од 5.000 евра.

Имајући у виду наведено, корисник повластице може бити лице које се са рада у иностранству вратило у земљу у Законом прописаном року.

У односу на услове за увоз моторних возила прописане нормом „Еуро 3“, они су регулисани Уредбом о увозу моторних вози-

ла („Сл. гласник РС“, бр. 106/05), а за њено спровођење надлежно је Министарство за економске односе са иностранством.

7. Промена одговорног лица за робу у поступку транзита

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00454/2006-17 од 15.1.2007. год.)

Одредбама члана 121. став 1. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) прописано је да је лице које је преузело одговорност за робу у поступку транзита одговорно за: предају робе одредишној царинарници у непромењеном стању, у року и уз поштовање мера које су предузете ради обезбеђења идентичности робе, поштовање одредаба поступка транзита.

Ставом 2. истог члана прописано је да и поред обавеза лица из става 1. овог члана, превозник или прималац робе који прими робу, а који зна да је роба у поступку транзита, одговорни су за предају робе одредишној царинарници у непромењеном стању и у року који одреди царински орган, уз поштовање мера предузетих ради утврђивања истоветности робе.

Заступање у царинском поступку, дефинисано чланом 26. Царинског закона, је предузимање свих или само неких радњи у име и за рачун другог лица (непосредно заступање) или у своје име, а за рачун другог лица (посредно заступање). Заступник мора имати седиште односно боравиште у нашој земљи и мора бити регистрован код Управе царина. Такође, одредбе овог члана регулишу права и обавезе царинских агената, као посредних заступника, као и услове за добијање и одузимање дозволе за рад, али не утврђују одговорност посредног заступника.

Имајући у виду наведено, надлежни органи у сваком конкретном случају цене све околности и доказе, утврђују прекршајну одговорност лица из члана 121. Царинског закона (која може бити појединачна и солидарна).

Министарство напомиње да се закључивањем уговора о одговорности за робу у поступку транзита регулишу права и обавезе уговорних страна (у конкретном случају: извозника, превозника и шпедитера).

8. Могућност ослобађања од царине и пореза на додату вредност увоза половног камиона смећара, марке Iveco 240 E, година производње 1999, чију набавку финансирају општина и донатор, Немачка организација за техничку сарадњу GTZ, а који се врши у складу са уговором о донацији закљученим између GTZ, општине и јавног комуналног предузећа у циљу реализације пројекта „Модернизација комуналних услуга“

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00404/2006-17 од 8.1.2007. год.)

1. С обзиром да GTZ учествује са 20.000 евра у набавци комуналног возила, док се остатак вредности возила (16.000 евра) плаћа из сопствених средстава, као и имајући у виду одредбе чл. 46-62. Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05 и 85/05-др. закон) које се односе на утврђивање царинске вредности робе као царинске основице за обрачун увозних дажбина, којима није предвиђена могућност да се царинска основица умањује за износ који представља основицу за ослобађање од плаћања царине, предметна роба не може бити ослобођена од плаћања увозних дажбина по члану 3. став 2. Споразума између Савета министара Србије и Црне Горе и Владе Савезне Републике Немачке („Сл. лист СЦГ – Међународни уговори“, бр. 1/2005), као ни по Закону о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/2001 ... 36/2002).

2. Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04 и 61/05, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга које порески обвезник изврши у Републици уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Сагласно одредби члана 7. Закона, увоз је сваки унос добара у царинско подручје Републике.

Према одредби члана 26. тачка 1а) Закона, ПДВ се не плаћа на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, односно као хуманитарна помоћ.

Према одредбама члана 1. став 1. и члана 2. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи („Сл. лист СРЈ“, бр. 53/01, 61/01, 36/02 и „Сл. гласник РС“, бр. 101/05), државни органи, јединице

локалне самоуправе, јавна предузећа, јавне установе, друге организације и заједнице које не остварују добит, као и домаће и стране хуманитарне организације могу примати донације и хуманитарну помоћ, а предмет донације и хуманитарна помоћ могу бити у роби, осим дувана и дуванских прерађевина, алкохолних пића и путничких аутомобила, услугама, новцу, хартијама од вредности, имовинским и другим правима.

Одредбом члана 3. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи прописано је, између осталог, да је увоз робе која се купује из средстава добијених од донације слободан.

Сагласно одредби члана 4. Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, увоз робе по основу донације и хуманитарне помоћи може се вршити ако роба испуњава све услове прописане за стављање у промет, односно употребу на домаћем тржишту.

У складу с наведеним законским одредбама, на увоз добара која се увозе на основу уговора о донацији, ПДВ се не плаћа ако се увоз у свему врши према одредбама Закона о донацијама и хуманитарној помоћи, што утврђује надлежни царински орган.

Међутим, када се ради у увозу половног камиона смећара чија је набавка финансирана делом из сопствених средстава, а делом из средстава донације GTZ у складу с наведеним уговором о донацији, ПДВ се плаћа, с обзиром да у овом случају не постоји могућност за остваривање пореског ослобођења прописаног одредбом члана 26. тачка 1а) Закона.

9. Окончање поступка активног оплемењивања

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-166/2006-17 од 4.1.2007. год.)

Одредбама Закона о спољнотрговинском пословању („Сл. гласник РС“, бр. 101/05) није предвиђен институт извозно-увозног царинења без преласка царинске линије, те се поступак са царинском робом спроводи искључиво по одредбама Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03 ... 85/05-др. закон).

Наиме, у конкретном случају, предузеће може да изврши раздужење привремено увезене робе и то само у складу с одредбама Царинског закона, односно стављањем наведене робе у посту-

пак активног оплемењивања (уколико је то у складу с одредбама конкретног уговора) и окончањем тог поступка у складу с одредбама члана 144. Царинског закона.

То значи да, у конкретном случају, а сходно одредбама Царинског закона, предузеће не може да оконча поступак активног оплемењивања извозом производа добијених у овом поступку, а да исти не напусте царинско подручје Републике Србије (односно да исти остану на територији Републике Србије).

Напомињемо да роба увезена у поступку активног оплемењивања мора да се извезе. Изузетно од наведеног, уз одобрење царинског органа и под условом да носилац одобрења изјави да није у стању да за такву робу одреди друго царински дозвољено поступање, поступак активног оплемењивања може се окончати и стављањем робе у слободан промет (чл. 144. став 2. Царинског закона).

Министарство финансија је мишљења да би, у конкретном случају, примена изузетка била оправдана с обзиром на врсту посла и време закључења предметног уговора и услове из уговора.

Такође, одредбама члана 144. став 4. Царинског закона прописано је да ако је одобрено стављање добијених производа и робе у непромењеном стању у слободан промет, носилац одобрења дужан је да плати компензаторну камату (на износ утврђеног царинског дуга) за период од дана прихватања декларације за поступак активног оплемењивања до дана стављања у слободан промет по стопи коју одређује Влада, а одредбама члана 145. Закона прописано је да ако у вези с поступком активног оплемењивања, у складу с одредбама члана 146. овог закона, настане царински дуг, износ тог дуга утврђује се на основу прописа за одређивање висине увозних дажбина који су важили за увозну робу у време прихватања декларације за стављање те робе у поступак активног оплемењивања.

Имајући у виду наведено, уколико се у конкретном случају одобри стављање добијених производа у слободан промет, предузеће је дужно да плати царински дуг и компензаторну камату на износ тог дуга за период од дана прихватања декларације за поступак активног оплемењивања до дана стављања робе у слободан промет по стопи која је прописана Одлуком о стопи компензаторне камате („Сл. гласник РС“, бр. 118/04).

10. Могућност увоза возила за вишеструко ометено лице уз ослобађање од плаћања увозних дажбина

(Мишљење Министарства финансија, бр. 335-00-00443/2006-17 од 28.12.2006. год.)

Чланом 192. став 1. тачка 11а) Царинског закона („Сл. гласник РС“, бр. 73/03, 61/05, 85/05 и 62/06) прописано је да су ослобођени од плаћања увозних дажбина родитељи вишеструко ометене деце, која су у отвореној заштити, односно о којима родитељи непосредно брину – на путничке аутомобиле које унесу или приме из иностранства за личну употребу. Напомињемо да ослобођење подразумева ослобођење од плаћања царине, али не и од плаћања ПДВ. Постоји могућност рефундирања уплаћеног ПДВ за особе са инвалидитетом од 100% .

Уредбом о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 127/03 ... 86/06) прописано је да ради коришћења повластице из члана 192. тачка 11а Царинског закона, корисник повластице царинском органу подноси потврду Министарства рада, запошљавања и социјалне политике да се ради о вишеструко ометеном детету које је у отвореној заштити, односно о којем родитељи непосредно брину.

Уредбом о изменама и допунама Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Сл. гласник РС“, бр. 86/06), између осталог, прописано је да је корисник повластице из члана 192. тач. 11а Царинског закона ослобођен од плаћања увозних дажбина на путнички аутомобил до динарске противвредности од 10.000 евра.

Уредбом о увозу моторних возила („Сл. гласник РС“, бр. 106/05), чије спровођење је у надлежности Министарства за економске односе са иностранством, прописано је да возило може да се увезе ако је произведено у складу с условима прописаним нормом „Еуро 3“.

Корисник ове повластице је вишеструко ометено лице и сва документа гласе на његово име.

ЈАВНИ РАСХОДИ

ЈАВНЕ НАБАВКЕ

1. а) Да ли је у предметном поступку јавне набавке захтев подносиоца захтева за заштиту права основан?
 - б) Да ли је наручилац дужан да решење по захтеву за заштиту права достави свим учесницима у поступку јавне набавке?
 - ц) У случају поништавања поступка јавне набавке, у ком року је наручилац дужан да донесе „нову одлуку о додели предметне набавке“, односно да ли на нову одлуку о додели јавне набавке сви учесници у поступку имају право на подношење захтева за заштиту права?
 - д) Да ли је исправна понуда ако су документа достављена у форми копије, а тражени су оригинали или оверене копије?
 - е) Да ли је наручилац дужан да на отварању понуда констатује које су понуде неисправне?
 - ф) Да ли понуђач по пријему образложеног обавештења о додели уговора о јавној набавци може да оспорава правилност спроведеног поступка на основу недостатака у понудама који нису уочени приликом отварања понуда?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-722/2005-08 од 9.1.2007. год.)

а) Према Закону о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05) Министарство финансија није надлежно за решавање по захтеву за заштиту права, те се из тог разлога не може изјашњавати о основаности поднетог захтева у предметном поступку.

Такође, указујемо да је у поступку јавне набавке понуђач дужан поднети документацију у складу са захтевом из конкурсне документације, а тај захтев мора бити у складу са Законом.

б) Према члану 138. став 2. Закона, образложено решење о захтеву за заштиту права наручилац доставља подносиоцу захтева у року од 10 дана од дана пријема тог захтева.

ц) У случају поништавања поступка јавне набавке, наручилац није везан роком у коме је дужан донети нову одлуку о додели уговора о јавној набавци. Наиме, у случају поништавања поступка јавне набавке наручилац може да покрене нови поступак јавне набавке или да га не покрене ако за то постоје разлози (ако је престала потреба за предметом набавке).

д) Ако је понуђач доставио копију докумената супротно наручиоцином захтеву из конкурсне документације да достави оригинале или оверене копије, таква понуда није исправна у смислу Закона о јавним набавкама.

е) У смислу Правилника о поступку отварања понуда и обрасцу за вођење записника о отварању понуда („Сл. гласник РС“, бр. 9/03) на отварању понуда комисија за јавну набавку констатује присуство овлашћених представника понуђача, број приспелих понуда, да ли се на ковертама види на коју јавну набавку се понуде односе, благовременост понуда и редослед њиховог приспећа, да ли је понуда потписана и из колико делова се састоји и да ли су приложени докази о испуњености услова садржаних у конкурсној документацији и евентуалне примедбе присутних представника понуђача. Исправност понуда комисија за јавну набавку цени накнадно, након чега неисправне понуде одбија, а исправне понуде прихвата према задатим елементима критеријума.

ф) Према члану 135. став 3. Закона, захтевом за заштиту права не могу се оспоравати радње наручиоца предузете у поступ-

ку доделе уговора о јавној набавци, односно признавању квалификације, ако су подносиоцу захтева били или могли бити познати разлози за његово подношење пре него што је наручилац донео одлуку о додели уговора о јавној набавци, односно признавању квалификације, а подносилац захтева га није поднео пре доношења такве одлуке.

Из разлога „недостатака у понуди“ тј. из разлога неисправности понуде у смислу Закона о јавним набавкама, понуђач може да поднесе захтев за заштиту права у свакој фази поступка јавне набавке, пре доношења одлуке о додели уговора о јавној набавци или после доношења одлуке о додели уговора о јавној набавци, односно у року од осам дана од дана пријема обавештења или образложеног обавештења о додели уговора о јавној набавци.

2. Да ли Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу града Београда може да поверава набавку услуга израде пројеката, студија оправданости, техничких контрола, конкурсних документација, анализа и сл. факултетима Универзитета у Београду, у смислу примене чл. 2. ст. 1. тач. 1) Закона о јавним набавкама?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-712/2006-08 од 8.1.2007. год.)

Чланом 2. став 1. тачка 1) Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/2002, 43/2003, 55/2004 и 101/2005) утврђено је да се одредбе Закона не односе на набавке од организација које се, у смислу овог закона, сматрају наручиоцем и које су основане за обављање делатности пружања услуга које су предмет јавне набавке.

Ова одредба примењује се у случају када се врши набавка услуга од пружаоца услуге који је такође наручилац у смислу члана 3. Закона, тј. организације која је и сама дужна да у поступцима јавних набавки примењује Закон. Такође, примењује се искључиво

код набавки услуга и то оних за чије пружање је та организација основана.

Из наведеног произлази да наручилац, Дирекција за грађевинско земљиште и изградњу Београда, може закључивати уговоре о јавним набавкама услуга са факултетима, под условом да ти факултети у оквиру делатности високог образовања обављају и друге послове којима се комерцијализују резултати научног, истраживачког и уметничког рада, у смислу Закона о високом образовању, и да је тим пословима обухваћено и пружање услуга које су предмет јавне набавке.

3. Тражење сагласности Министарства финансија да се у поступку реализације уговора о јавној набавци изврши промена подизвођача

(Мишљење Министарства финансија, бр. 011-00-681/2006-08 од 5.1.2007. год.)

Министарство финансија није надлежно за давање сагласности да се у поступку реализације уговора о јавној набавци изврши промена подизвођача.

Министарство указује да се према Закону о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/2002, 43/2003, 55/2004 и 101/2005) уговор о јавној набавци закључује са најповољнијим понуђачем, након спроведеног поступка јавне набавке предвиђеног овим законом. Поступак јавне набавке подразумева примену процедура које су овим законом утврђене. Најповољнији понуђач, тј. понуђач први на ранг листи стиче овај статус на основу испуњености услова који су прописани Законом и захтева одређених у конкурсној документацији.

Понуђач који у поступку јавне набавке наступа са подизвођачима дужан је да обезбеди да и његови подизвођачи испуњавају све обавезне услове за учешће у поступку јавне набавке, као и све захтеве из конкурсне документације и да то документује на

начин који је одређен у члану 46. став 1. Закона, а то значи да понуђач за подизвођача доказује испуњеност услова достављањем свих докумената као и за себе.

Из наведеног произлази да понуђач може узети учешће у поступку јавне набавке ако и његови подизвођачи испуњавају све услове прописане Законом и све захтеве наручиоца одређене у конкурсној документацији. Ти услови, поред осталог, односе се и на доказе о већ испорученим добрима, изведени радовима или пруженим услугама од стране понуђача, односно подизвођача, доказе о техничкој опремљености и др. понуђача, односно подизвођача, изјаву о кључном техничком особљу и другим експертима који раде за понуђача, односно подизвођача који ће бити одговорни за извршење уговора, као и на друге доказе које мора да обезбеди понуђач како за себе, тако и за подизвођача.

С обзиром да статус најповољнијег понуђача, тј. понуђача првог на ранг листи у поступку јавне набавке зависи не само од услова које испуњава понуђач, већ и од услова које испуњавају и његови подизвођачи, произилази да се у току реализације уговора о јавној набавци подизвођачи не могу мењати.

4. Да ли јавна набавка којом предшколска установа треба да се прикључи на гасну мрежу спада у јавне набавке радова или услуга?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 423-00-596/2006-08 од 3.1.2007. год.)

Анексом II, који је саставни део Закона о јавним набавкама („Сл. гласник РС“, бр. 39/02, 43/03, 55/04 и 101/05), утврђени су грађевински радови за које се уступање извођења врши по процедурама овог закона.

У групу 502 наведеног анекса сврстани су радови „Ниска градња: градња путева, мостова, пруга итд.“ У подгрупама 502.1, 502.2, 502.3, 502.4, 502.5 и 502.6 наведени су радови по појединим областима ниске градње, а у подгрупи 502.7 наведено је да се у

нису градњу сврставају и „други грађевински радови, укључујући специјализоване делатности у другим областима ниске градње“.

Из наведеног произлази да се, у смислу Закона о јавним набавкама, у грађевинске радове (ниска градња) сврставају радови из области које су наведене у подгрупама групе 502, а то су: општи радови у области ниске градње, земљани радови, градња мостова, тунела и окна, бушење; хидроградња и уређење вода (реке, канали, пристаништа, притоке, бране и др.); градња путева, железничких пруга, аеродрома и спортских објеката; специјализовани грађевински радови повезани са водом (иригација, исушивање земље, водоснабдевање, одстрањивање отпадних вода, канализација итд.); и други грађевински радови, укључујући специјализоване делатности у другим областима ниске градње, у које се, по мишљењу овог министарства, могу сврстати и радови који се односе на гасификацију.

С обзиром на наведено, мишљења смо да се прикључење на гасну мрежу – гасификација сматра набавком радова, у смислу Закона о јавним набавкама.

ПОДСЕТНИК
ФИНАНСИЈСКИ ПРОПИСИ ДОНЕТИ
У ЈАНУАРУ МЕСЕЦУ 2007. ГОДИНЕ

УРЕДБЕ

Уредба о изменама и допунама Уредбе о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 10 од 26. јануара 2007.
--	---

ПРАВИЛНИЦИ

Правилник о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за банке и друге финансијске организације	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 8 од 23. јануара 2007.
Правилник о обрасцима и садржини позиција у обрасцима финансијских извештаја за банке и друге финансијске организације	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 8 од 23. јануара 2007.

ОДЛУКЕ

Одлука о изменама и допунама Одлуке о обавезној резерви банака код Народне банке Србије	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 3 од 10. јануара 2007.
Одлука о изменама Одлуке о минималним условима кредитне способности банака	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 3 од 10. јануара 2007.
Одлука о условима за давање овлашћења банкама за обављање послова са иностранством, као и о условима за одузимање тог овлашћења	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 18. јануара 2007.
Одлука о измени Одлуке о условима за упис и начину вођења регистра банака овлашћених за обављање послова са иностранством	<i>Сл. гласник РС</i> , бр. 5 од 18. јануара 2007.

Одлука о измени Одлуке о начину обрачуна, наплате и плаћања камате Народне банке Србије	Сл. гласник РС, бр. 8 од 23. јануара 2007.
Одлука о плаћању, наплаћивању, уплати и исплати који се могу вршити у ефективном страном новцу	Сл. гласник РС, бр. 9 од 25. јануара 2007.
Одлука о начину, роковима и обрасцима за евидентирање кредитних послова са иностранством	Сл. гласник РС, бр. 9 од 25. јануара 2007.
Одлука о условима и начину евидентирања кредитних послова са иностранством из члана 4. став 2. и члана 5. став 3. Закона о девизном пословању	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.
Одлука о измени Одлуке о висини референтне каматне стопе Народне банке Србије по основу операција на новчаном тржишту	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.
Одлука о допуни Одлуке о минималним условима кредитне способности банака	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.

ОСТАЛО

Исправка Правилника о садржини и форми образаца финансијских извештаја за привредна друштва, задруге, друга правна лица и предузетнике	Сл. гласник РС, бр. 5 од 18. јануара 2007.
Исправка Правилника о Контном оквиру и садржини рачуна у Контном оквиру за берзе и брокерско-дилерска друштва	Сл. гласник РС, бр. 5 од 18. јануара 2007.
Усклађени динарски износи акциза из чл. 9, 12, 12а и 13. и чла на 40а став 2. Закона о акцизама стопом раста цена на мало у другом полугодшту 2006. године	Сл. гласник РС, бр. 10 од 26. јануара 2007.
Усклађени динарски износи акциза на цигарете из члана 40а став 3. Закона о акцизама стопом раста цена на мало у другом полугодшту 2006. године	Сл. гласник РС, бр. 10 од 26. јануара 2007.

Усклађени износ посебне накнаде из члана 70. став 2. Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 10 од 26. јануара 2007.
Усклађени износ накнаде из члана 32. став 3, члана 40. став 3, члана 45. став 1. тачка 4) и члана 54. став 3. Закона о дувану	Сл. гласник РС, бр. 10 од 26. јануара 2007.
Усклађени динарски неопорезиви износ из члана 15а став 2. и члана 101а ст. 1, 3, 4. и 5. Закона о порезу на доходак грађана растом цена на мало за период август – децембар 2006. године	Сл. гласник РС, бр. 10 од 26. јануара 2007.
Износ највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2006. годину	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.
Износ процењене највише годишње основице доприноса за обавезно социјално осигурање за 2007. годину	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.
Износ најниже месечне основице доприноса за обавезно социјално осигурање за осигуранике из чл. 25, 26. и 27. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање за 2007. годину	Сл. гласник РС, бр. 11 од 30. јануара 2007.

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

336

БИЛТЕН: службена објашњења и стручна
мишљења за примену финансијских прописа,
главни уредник Весна Арсић. – Год. 32, бр.
1 / 2 (1992) – . – Београд: Министарство
финансија Републике Србије,
1992-. – 20 цм

Месечно. –
ISSN 0354–3242 = Билтен, службена
објашњења и стручна мишљења за примену
финансијских прописа
COBISS. SR-ID 43429132
